

PRAZNIK 7. NOVEMBRA NAŠ PRAZNIK

V krvi junakov Oktobrske revolucije je bilo skovano bratstvo slovanskih narodov

Vse svobodoljubno človeštvo, ki stremi po svobodi, napredku, znanosti in kulturi, bo praznovalo dne 7. novembra svoj veliki praznik — praznik narodov zmagovalcev — praznik narodov Sovjetske zveze.

Pred 28. leti se je rodila na vzhodu nova država — država delavcev in kmetov, ki je bila edina sposobna dati človeštvu ljudsko vojsko — Rdečo armado, ki je zadajala barbarskemu fašizmu smrtonosne udarce. Če ne bi bilo te mlade, a silne države, ne bi bilo svobode niti za velike, še manj pa za male narode. Brez te države ne bi bilo veličastnega bratstva med slovanskimi narodi, ki jih je fašizem obsodil na pogin.

28 let je tega, ko so se v carski Rusiji — najbolj reakcionarni državi, v kateri je bilo delovno ljudstvo popolnoma brezpravno — dvignile miru, svobode in kruha željne množice z boljševisko Partijo na čelu ter izvojevale veličastno zmagō. Pod vodstvom velikega Lenina in Stalina so zdrobile v prah carski režim, v katerem so imeli besede le grofje, valpti, žandarji in policaji. Peščica veleposelstnikov, ki so se bogatili na račun žuljev in krvi kmetov-tlačanov in delavcev-trpinov, je izkoriščala ogromno bogastvo ruske zemlje.

Carska Rusija je bila ječa vseh narodov, ki so živeli v njej. Ni jim priznavala njihove kulture, ni jim dala možnosti razvoja — šole so bile do stopne le redkimi. Carska vlada se je bala prosvetljenosti širokih množic, zato je pustila, da so vladale v deželah nepismenost in nevednost.

Za veliko zmagō Oktobrske revolucije, ki je strla v prah carsko Rusijo — to ječō narodov in simbol brezpravnosti ter izkoriščanja delovnega ljudstva — so pretakali po ulicah ruskih mest svojo kri najboljši in najzavednejši delavci, kmetje in vojaki. Dajali so življenja za človeštvo, da bi zaživelo novo, človeka vredno življenje.

Mlada sovjetska država je odprla pot napredku, znanosti in prerojenju sovjetskih ljudi. Junaški narodi Sovjetske zveze so uničili poskuse vseh temnih sil v inozemstvu, ki so hoteli, da bi se povrnilo staro ter poglani s svoje zemlje tudi vse ostanke nazadnjaške belogardistične sodrge.

Novi sovjetski človek je dobil politično, gospodarsko in kulturno svobodo. Manj naprednim narodom, ki pod carskim režimom niso imeli možnosti dviga, so pomagali naprednejši narodi. Za vedno so odpravili mržnjo, ki jo je sejala carska Rusija med svoje narode, da bi jih razdvojila. V krvi junakov velike Oktobrske revolucije se je skovalo bratstvo in enotnost med sovjetskimi narodi.

V Sovjetski zvezi se je pričelo plemenito tekmovanje na polju znanosti in umetnosti. Pod vodstvom Lenina in Stalina so se vrgli narodi z vso vnemo na obnovo svoje domovine. Delo, ki so ga v carski Rusiji poniževali in zasramovali, je postalo odlika sovjetskega človeka. Sovjetska zveza je pričela politično in gospodarsko procvitati. V deželi je vladalo blagostanje.

Kmalu po prvi svetovni vojni se je v mnogih evropskih državah pričel razvijati fašizem, ki je nato zaslužnil evropske narode ter grozil zaslužiti ves svet...

Oči vseh teptanih narodov so bile obrnjene v Sovjetsko zvezo — simbol resnične ljudske demokracije, svobode in miru. Vsi podjarmljeni narodi so z velikim zaupanjem zrli v najhrabrejšo vojsko sveta — v Rdečo armado, ki sta jo v najtežjih dneh mlade sovjetske države vzgajala Lenin in Stalin.

Rdeča armada, ki je izšla iz ljudstva, je postala branik miru in prave ljudske demokracije. Rdeča armada, ki je bila obdana z ljubeznijo vseh sovjetskih narodov — je postala nepremagljiva. Hitlerjevski nacizem si je s trenutkom, ko je napadel Sovjetsko zvezo napisal smrtno obsodbo. V velikih borbah je delavsko-kmečka Rdeča armada uničevala milijone fašistov in proizvodov najmodernejše nemške tehnike s hrabrostjo, ki nima primere v svetovni zgodovini.

Rdečearmejci in njihovi poveljniki so bili oboroženi s strategijo in taktiko velikega Stalina. Zmagovito so tolkli fašistično zver in ji v njenem brlogu zadali smrtonosni udarec. Stalingrad, Leningrad, Moskva, Harkov, Odesa, Sevastopol — to so imena, ki jih bo čuvala zgodovina človeštva, saj se je v njih odločala bodočnost vsega delovnega ljudstva sveta.

Z napadom na Sovjetsko zvezo leta 1941. so fašisti prorokovali konec Slovanstva. Zmaga nad fašizmom pa je vsa ta njihova prerokovanja postavila na laž. Ruski narod je izšel iz Oktobrske revolucije kot znanilec vseslovanske enotnosti. Vsi Slovani so v bratski povezanosti naslonjeni na mogočno Sovjetsko zvezo, ki je jamstvo, da ne bodo slovanski narodi nikoli postali plen kakršnega koli napadalca.

Že v stari Jugoslaviji so gojili jugoslovanski narodi zaupanje v Sovjetsko zvezo (dokaz ogromno število podpisov za Društvo prijateljev Sovjetske zveze). Protiljudski režimi v stari Jugoslaviji so se trudili, da bi zakrili resnico o Sovjetski zvezi. Toda vsi njihovi napori so bili zaman...

Leta 1941. v najtežjih urah borbe jugoslovanskih narodov za svobodo, ko so se morali boriti junaški partizani goloroki proti tisočkratni premoči fašistov in domačih izdajalcev, je naše narode utrjevala in hrabrila moralna pomoč Rdeče armade, ki se je skupno z nami borila proti fašizmu. V tej borbi se je skovalo večno prijateljstvo narodov Jugoslavije s Sovjetsko zvezo, ki ga je potrdil 1945 tudi naš narodni heroj in ljubljani maršal Tito.

Obletnica Oktobrske revolucije je tudi za jugoslovanske narode velik praznik, ker se zavedamo da bi brez nje tudi mi ne dosegli svobode. Ta praznik naj nam bo dokaz resnične bratske ljubezni slovanskih narodov na čelu z velikim ruskim narodom.

Le nekaj dni nas še loči od 11. novembra...

Samo nekaj dni nas še loči od 11. novembra, dneva velikega zgodovinskega praznika vsega delovnega ljudstva, vseh narodov Jugoslavije. Štiri leta smo se s puškami, bombami in mitraljezi borili za svojo svobodo, z volitvami bomo sedaj samo kronali te svoje uspehe, s podvojeno silo se bomo posvetili graditvi lepšega in srečnejšega življenja.

Kot so gledali vsi narodi sveta z največjimi simpatijami na nas v času borbe, tako gledajo tudi danes na nas. Titova Jugoslavija je postala glasnik nove, resnične ljudske demokracije, je postala simbol srečne bodočnosti delovnega ljudstva. Zato smo pa tudi trn v peti peščice protiljudskih spekulantov in reakcionarjev doma ter v svetu, katerim je ljudstvo prekrižalo njihove račune, ko so hoteli tudi po tej strašni vojni vladati in izkoriščati po »starih in preizkušenih metodah«. Naša ljudska demokracija jim preperečuje, da bi se lahko dokopali na vrat delavcu in kmetu, preperečuje jim nemoteno in nekontrolirano si polniti žepe in v brezdelju uživati sadove delovnih, žuljavih rok. Zato naše volitve niso le manifestacija enotnosti širokih ljudskih množic v

okviru Osvobodilne fronte, ampak so tudi borba s temi predstavniki temne preteklosti, borba z ostanki protiljudske miselnosti in delovanja.

Da bo zmagala Ljudska fronta čim veličastnejša, da bo vsa pokvarjena družčina reakcije videla našo strnjeno in pripravljeno, da se bo sto in sto milijonov naših prijateljev v svetu utrdilo v prepričanju, da so njihove simpatije za nas upravičene, da smo pripravljene delati, obnavljati in ustvarjati lepo in dostojno življenje vsakomur tako kot smo bili vedno pripravljene uničevati in udarjati po skupnem sovražniku vseh svobodoljubnih narodov, po nemškem fašističnem okupatorju. Zato se na volitve dostojno in svečano pripravimo!

Vsi aktivisti Osvobodilne fronte, vsi pripadniki in člani Osvobodilne fronte, mladina, žene, delavci, kmetje, obrtniki, meščani! Napravimo iz 11. novembra našo največjo kulturno-politično manifestacijo! Okrasimo vsa naša mesta, trge in vasi, sleherno hišo z zastavami, zelenjem, napisi, transparenti. Naj ne bo ulice, naj ne bo kota v naši domovini, ki ne bi že na zunaj izpričeval vse to, za čimer delovno ljudstvo teži in kar

hoče — to je za republiko, federacijo in enakopravnost, demokracijo in ljudsko oblast, program Ljudske in Osvobodilne fronte. Postavljajmo mlaje, krasimo izložbe — vso svojo domišljijo usmerimo v to, da damo svojemu prazniku — 11. novembru čim veličastnejše lice, čim lepši zunanji izraz.

Organizirajmo se z godbami in zastavami ter pohitimo tako enotni in strnjeni kot en mož na volišče!

Volili bomo listo Ljudske ironte

»Opozicija«, ki danes predstavlja le majhno skupino izkoriščevalcev in spekulantov, znanih že iz stare Jugoslavije, se je v polni meri zavedala, da bi se pri volitvah v Ustavodajno skupščino s postavitvijo svoje liste dokončno razkrinkala, je sklenila, da se ne bo udeležila volitev. S tem je hotela manevrirati in prištevati med svoje pristaše tudi one ljudi na smrtni postelji, bolnike in začasno odsotne ter vse tiste, ki bi se iz kakršnih koli razlogov ne mogli udeležiti volitev narodnih poslancev v Ustavodajno skupščino. Na drugi strani pa je opozicija po volitvah hotela nastopiti, da zmagala Ljudska fronta ne izraza svobodne odločitve jugoslov. ljudstva, ker pač ona (opozicija) ni udeležena.

Da bi se pri volitvah v Ustavodajno skupščino zavarovala popolna tajnost glasovanja in da bi mogel sleherni volivec v naši državi v polni meri izkoristiti svoje državljanske pravice, je izdala naša zvezna vlada na predlog tov. Kardelja zakon o izpremembah in dopolnilu zakona o volitvah narodnih poslancev v Ustavodajno skupščino (Zvezno skupščino in Dom narodov).

V tem zakonu je določeno, da bo na vsakem volišču poleg skrinjic za kandidate še »skrinjica brez liste« — dokaz, kako ljudsko-demokratska oblast kljub napadom protidemokratske, protiljudske in reakcionarne manjšine zajamči svobodno ljudsko odločitev.

V to skrinjico bo lahko kroglico spustil tisti, ki je proti pridobitvam naše štiriletne borbe, za katere so dajali življenje naši najboljši sinovi in hčere. V to skrinjico bo spustil kroglico tisti, ki je proti enakopravnosti jugoslovanskih narodov, ki je proti agrarni reformi, proti ljudski demokraciji, republici itd., skratka tisti, ki je za star jugoslovanski sistem brezobzirnega socialnega izkoriščanja in zatiranja delavcev in kmetov.

Primer »skrinjice brez liste«, ki je v zgodovini redek, skoraj edinstven primer ter jamstvo, da se ne bo nikomur nič žalega storilo, če ne bo šel na volišče, so dokazi najbolj ljudskega in najbolj demokratičnega režima. Zato bo tem bolj sramotno za vsakega volivnega upravičenca, če se 11. novembra ne bo udeležil zmagē Osvobodilne fronte nad vsemi reakcionarnimi in protidemokratskimi elementi doma in v inozemstvu.

Naši delavci, kmetje, inteligenca itd., ki so tej vojni doprinesli velik krvni davek za osvoboditev in resnično ljudsko oblast, še niso pozabili brezvestne politike starih jugoslovanskih režimov, katerih voditelji so danes združeni v opoziciji, dobro vedo, da morejo voliti, če hočejo srečno bodočnost svojih otrok, le ljudske voditelje — kandidate Osvobodilne fronte.

Kjer je kralj, ni svobode, ni demokracije, ni ljudske oblasti!

Minister Leskošek je govoril vojakom

V soboto je krenila po celjskih ulicah s parolami in zastavami okrašena povorka vojske. Kakor reka, katere tok postaja zaradi novih pritokov vse močnejša, tako je rasla in se formirala velika povorka, ki je krenila v Mladinski dom, da posluša predvolilni govor okrogne kandidata tov. Franca Leskoška. Njegov prihod so spremljale navdušene ovacije in aplavz, stalno so vzklikali njegovo ime.

Kot prvi je govoril podpolkovnik tov. Stevo Maoduš, kateri je borcem predstavil ministra Leskoška in na kratko podal njegovo biografijo. Za tem je predal besedo tov. Leskošku, katerega pojava je že sama navdušila borce. Močan, odločnih potez, s spominskim znakom od 1941. leta na prsih, je takoj osvojil srca vseh borcev. V začetku svojega govora je minister Leskošek kot prvi poveljnik partizanskih odredov v Sloveniji pozdravil vse borce in voditelje ter izjavil, da je nenavadno srečen, ko se mu je nudila prilika govoriti pred tovariši-borci, s katerimi je delil dobro in slabo v štiriletni borbi. Na kratko je podal sliko vsega minulega v času borbe, kakor tudi v mirni izgradnji naše domovine. Govoreč o rovarstvu mednarodne reakcije je tov. Leskošek omenil, da je dosegla Jugoslavija v petih mesecih mirne izgradnje ogromne uspehe in napredek. »S ponosom lahko trdimo, da je postala Jugoslavija moderna demokratična država. Za bratsko Sovjetsko zvezo smo prva država v Evropi, ki je najboljše urejena, na kar smo lahko ponosni, istočasno pa je to naš odgovor vsem onim, ki klevetajo in rovarijo proti nam. Ozirajte se na kritiko reakcije je poudaril, da ta kritika ni

zaradi tega, ker ni pri nas nekaj v redu, temveč nasprotno, to je samo nemočen gnev onih, ki so izgubili vsako možnost za nadaljnji obstanek v naši državi. V vsaki njihovi laži jasno vidimo nov smrtni udarec mednarodni reakciji. Nikdar več ne bo vrnitve v ono staro, v izžemanje delavca, kmeta in poštenega delovnega inteligenta.

Ko je v svojem govoru tov. Leskošek prešel na pastirsko pismo, je poudaril da je bila vzrok pismu agrarna reforma. Torej je po sredi zopet izkoriščanje delovnega ljudstva, da bi reakcionarji na lahek način prišli do zaslужka in kupičenja kapitala. Za tem je tov. Leskošek obravnaval vse naše bodoče delo. Pazljivo in z razumevanjem so sledili borci besedam tov. Leskoška o novih nalogah, ki stoje pred nami. Za njim je zopet povzel besedo podpolkovnik tov. Stevo Maoduš, ki je pozval one, katerim ni vse jasno, da vprašajo sami tov. Leskoška. Enoglasno so vzkliknili: »Dobro si govoril tov. minister, za to smo se borili, to tudi hočemo. Tito nas je vodil v borbi, Tito nas bo vodil tudi v miru.« Celotni govor ministra Leskoška je bil večkrat prekinjen z burnim odobravanjem.

To zborovanje je bila ponovna manifestacija moči Ljudske fronte in nezrušljivega bratstva in edinstva vseh narodov demokratične federativne Jugoslavije. Po končanem zborovanju so se zborovalci strnili v veličastno povorko, ki je šla s pesmijo po mestu in vzklikala Ljudski fronti, maršalu Titu in ministru Leskošku. Se dolgo je bilo slišati po ulicah skandiranje Le-sko-šek, Le-sko-šek.

Za Tita, za demokracijo, za ljudsko oblast!

Volivci Mozirja so zborovali

V Savinjski dolini leži obkrožen od hribov in planin, trg Mozirje, čigar ime je nerazdružljivo povezano z narodno osvobodilno borbo v Zgornji Savinjski dolini. Roko v roki z našimi partizani je ljudstvo trdno strnjeno v Osvobodilni fronti, kljubovalo okupatorju. Nešteto grobov naših najboljših sinov in hčera zakrivajo gozdovi Medvedjaka, Dobrovelj, Gore Oljke, Smrekovca in okoliških hribov. Med zelenjem štrle proti nebu razvaline požganih domačij. Čvrsto povezano s svojo slovensko zemljo, se je tukajšnje ljudstvo od prvega dne okupacije zavedalo svoje dolžnosti: boriti se za svojo zemljo.

Okupator je preganjan, toda borba še ni končana. Po osvoboditvi je ljudstvo vstavilo vse svoje sile za obnovo domovine in normalizacijo življenja. Pobuda za to novo borbo pa je bila zavest svobode, zavest novega življenja v Titovi demokratični Jugoslaviji in dolžnost, čuvati pridobitve narodno osvobodilne borbe.

V nedeljo je prišla ta zavest ponovno do izraza. Iz vseh okoliških vasi se je stekal narod v Mozirje. Iz Solčave in drugih težko prizadetih krajev je prihitelo staro in mlado. Mozirje je bilo slavnostno okrašeno. Na vsaki hiši transparenti, parole, zastave in smrečje. Preko glavne ceste so bile napeljane girlande iz zelenja in cvetja. Povsod so plapolale slovenske, jugoslovanske in sovjetske zastave. Okoli okrašene tribune se je zgrinjalo ljudstvo. Ramo ob rami z borci Jugoslovanske armade so stali kmetje, mladina, žene, s transparenti: »Kjer je kralj ni svobode, ni demokracije, ni ljudske oblasti!« »Nočemo kralja, hočemo Tita!«

Ob 15. uri je otvoril volivno zborovanje član Izvršnega odbora OF tov. Stane Kovač, ki je v svojem nagovoru

prikazal zgodovinski pomen 11. novembra za vse narode Jugoslavije. Govoril je o podtalnem rovarstvu reakcije in protiljudskih elementov, ki skušajo razkrojiti naše vrste. Tov. Kovač je podal množici pravilno tolmačenje agrarne reforme in prešel na pastirsko pismo. Na koncu je razložil pomen tretje skrinjice, ki je izraz resnične široke ljudske demokracije. V to skrinjico bo volila ona mala skupina ljudi, ki je proti ljudski oblasti, ki je za kralja in za povratek v razmere predaprilske Jugoslavije. Mi vsi, ki smo se štiri leta borili za našo svobodo, pa bomo 11. novembra na volišču zmagali, kakor smo zmagali na bojnem polju.

Nato je povzel besedo tov. Stante Peter - Skala, najstarejši štajerski partizan, v imenu Jugoslovanske armade: »Govorim v imenu vseh onih, ki so žrtvovali svoja mlada življenja za to, kar hočemo potrditi 11. novembra. Nikdar ne bomo dovolili, da se povrnejo stari krvoseši in izkoriščevalci delovnega ljudstva.« Ko je tov. Stante vprašal množico: »Ali hočete staro, ali hočete novo? Tita ali kralja?« — so ga prekinili odločni vzkliki: »Hočemo novo! — Hočemo Tita!« — Tov. Stante je govoril o dveh milijonih žrtev širom Jugoslavije in o reakciji, ki hoče pregaziti te grobove. »11. novembra bomo zavezali usta vsem tistim, ki hočejo, da se povrne staro!«

Tov. Mica Šlandrova, stara borka za ljudske pravice, sestra narodnega heroja Slavka Šlandra, je poudarila pomen enakosti žene in primerjala življenje žene v predaprilski Jugoslaviji.

Za njo je govoril okrajni kandidat tov. Lampret, ki je prikazal požrtvovalnost ljudstva in povezanost jugoslovanskih narodov v narodno osvo-

bodilni borbi. Reakciji in vsem protiljudskim elementom bodo naši narodi 11. novembra pokazali, da nam nihče več ne more vzeti tega, kar smo si v štirih letih krvavega boja priborili.

Nato so bile prečitane resolucije maršalu Titu, predsedniku NVS, tov. Borisu Kidriču, Zvezni vladi v Beogradu in Narodni vladi Slovenije, ki jih je ljudstvo soglasno sprejelo.

Konjičani pred volitvami

Malokdaj je bilo v Konjicah tako živahno kot v nedeljo 4. t. m., ko je bilo okrajno predvolivno zborovanje. Hiše so bile okrašene z zastavami in cvetjem ter s slikami maršala Tita iz vseh okoliških vasi so kljub slabemu vremenu prihajali ljudje na okrašenih vozovih in avtomobilih.

Velika dvorana Mladinskega doma ni mogla sprejeti vseh, ki so se hoteli udeležiti tega zborovanja, saj je prišlo v Konjice nad 1200 ljudi. Zasedli so tudi hodnik pred dvorano do zadnjega kotička.

Že uro pred zborovanjem si slišal v dvorani sproščeno petje. Kot ena sama velika družina se ti je zdela ta množica pohorskih kmetov in mamic, konjiških delavcev in mladine, ki je — kot da bi hotela manifestirati svobodo — pela »... noč je bolesta za nami« in »sedaj pa pesem mi zapoj veseli veter«. Partizanskim so sledile še narodne, dokler ni ob treh okrajni sekretar OF tov. Kos Martin otvoril zborovanje, pozdravil ob navdušenem vzklikanju in aplavzu množice navzočega kandidata OF znanega borca in komandanta slavne XIV. Udarne divizije tov. podpolkovnika Kovačiča-Efenka, majorja Malešiča, namestnika vezanega kandidata ter druge.

Govoril je tov. major Malešič, ki je povdaril pomen volitev v Ustavodajno skupščino ter, da bo naše ljudstvo pokazalo 11. novembra vsemu svetu, da je izšlo iz borbe proti okupatorju močno in da si hoče samo vladati. Razkrinkal je izkoriščevalce in špekulante, ki tvorijo danes »opozicijo« in razložil demokracijo našega volivnega zakona ter pomen »skrinjice brez liste« v katero bodo metali kroglice vsi tisti, ki so proti svobodi, ki so za fašizem in za beograjsko čaršijo. Množica je z ogorčenimi vzkliki »Dol z izkoriščevalci naših žuljev!«, »Nikdar več stare Jugoslavije!« itd. obsojala reakcijo.

Tovariš Malešič je med drugim dejal: »Mi imamo danes še velike težave na gospodarskem polju, tega pred nikomur ne skrivamo. Toda s skupnimi močmi bomo vse te napore premagali!« (Množica: Tako je! Mi bomo volili le kandidate Ljudske fronte!)

Nato se je javil k besedi kmet, ki je poudaril, da so danes v tako zvani opoziciji samo tisti, ki so si na račun ljudstva nabrali že v stari Jugoslaviji in v Nemčiji premoženje in so radi tega proti agrarni reformi. »Mi kmetje, ki smo si z delom prislužili svojo zemljo, smo za agrarno reformo, zato bomo volili le kandidate Ljudske fronte!« (Tako je!)

Oglasil se je duhovnik tov. Šmon, ki je obsodil pastirsko pismo. Dejal je, da so med pisci in podpisniki »pastirskega pisma« prav tisti ljudje, ki so med okupacijo izdajali okrožnice, da je treba podpirati okupatorja in njegove hlapce. »Mi imamo danes takšno svobodo vere kot je nismo imeli še nikdar!« je odgovoril reakciji, ki trdi, da je pri nas preganjan vera. Ljudje so z navdušenjem vzklikali: »Živeli poštene slovenski duhovniki!«

Tov. Šmon je nadaljeval: »Zakaj niso škofje napisali pastirskega pisma tedaj, ko je okupator v resnici preganjal vero!« (Tako je!)

Vse govornike je množica neprestano prekinjala z burnimi vzkliki. Pionirčki, mladina, žene, kmetje in borci Jugoslovanske armade so živahno spremljali nagovore in govorniki so morali večkrat počakati, da se je poleglo navdušeno vzklikanje. Na vseh obrazih se je odražala trdna odločnost: »Sa za Tita, za demokracijo, za ljudsko oblast!«

Volivci so predlagali resolucijo maršalu tov. Titu in tov. Kardelju, ki sta bili z navdušenjem sprejeti.

Nato je tov. Žerjal, član OOOF Celje spregovoril zaključne besede.

S klici: »Živeli kandidati Ljudske fronte« — »Živel tov. Tito, nosilec liste Ljudske fronte!« so Konjičani zaključili predvolivno zborovanje.

Po zborovanju so imele žene konjiškega okraja sestanek AFŽ. Tov. podpolkovnik Kovačič-Efenka je podal referat o pomenu organizacije AFŽ v okviru Osvobodilne fronte ter pozval žene, naj z vso vnemo sodelujejo pri gradnji nove Titove Jugoslavije za srečno bodočnost svojih otrok.

Naši kandidati

Podpolkovnik, tov. Kovačič Ivan-Efenka, kandidat v Zvezno skupščino za okraj Konjice

Kovačič Ivan Efenka, podpolkovnik, se je rodil 28. 1. 1921 v Mirni peči kot sin krojača. Sam se je izučil za peka. — Takoj po okupaciji se je vključil v Osvobodilno fronto, marca 1942 je vstopil v novomeško partizansko edinico in je po kratkem času postal znan radi svojih drznih podvigov. Kot komandant bataljona je vodil borbe v Suhi Krajini in se udeležil vseh bojev na Notranjskem in Dolenjskem. Ob razpadu Italije je bil iz glavnega stana Slovenije poslan, da v Slovenski Istri organizira prvo Slovensko Istrsko brigado. Nato se je vrnil na Dolenjsko in s XIV. divizijo krenil preko Hrvaške na Štajersko. Kot komandant brigade je vodil borbe proti velikim nemški zimski ofenzivi na Kozjanskem, Paškem, Kozjaku, Pohorju in Zg. Savinjski dolini. Kot namestnik komandanta XIV. divizije se je udeležil borb na Pohorju, Št. Lovrencu, pri Ribnici in Šmartnem ob Paki. Junija 1944 je kot namestnik komandanta IV. Op. zone sodeloval pri osvobojevanju Savinjske doline. Februarja 1945 je tov. Efenka postal komandant XIV. udarne divizije in je vodil borbe na Moravskem, Mozirskih planinah, pri Zagorju, v okolici Celja, Dravograda, Konjic, Slov. Bistrice, Konjiške gore in Črne, odkoder je krenil s svojo divizijo na Koroško in zasedel Velikovec, Celovec, Gosposvetško polje, Pliberk in razorožil preko 150.000 sovražnih vojakov ter zaplenil ogromne množine vojnega materijala.

Podpolkovnik tov. Efenko je bil za svoje zasluge in junaštvo odlikovan s Partizansko zvezdo I. stopnje in Redom hrabrosti.

Junaške žene Slovenije, vse na volitve v Ustavodajno skupščino za pravice žene, za pravice matere, za varstvo otrok!

Veliko predvolilno zborovanje v Slovenjgradcu

V nedeljo dne 4. novembra se je zbrala v Slovenjgradcu dvatisočglava množica ljudstva, da enodušno manifestira svojo povezanost s programom OF. Resni kmečki ljudje, dekleta in žene, vsi so bili praznično razpoloženi. Mnogi so se pripeljali na lepo okrašenih vozovih z zastavami in transparenti. Prepevali so partizanske pesmi. Videlo se je, da je partizanska borba globoko posegla v življenje vseh. Slovenski narod, ki še je otresel spon, v katere ga je skušala vkovati reakcija v stari Jugoslaviji, se je strnil okoli OF in vstal k novem življenju.

Ob devetih so se zbrali na trgu. Zlasti pa so se izkazali sindikati. Delavci in delavke so prišli strnjeno na zborovanje, nosili so številne zastave in transparente. Hoteli so pokazati, da bodo 11. novembra šli vsi strnjeno na volišča volit listo OF. Prišlo je tudi mnogo volitev. Tudi tisti ne, ki bo volil za

Po pozdravnih besedah podpredsednika okrajnega NO Šoštanj, tov. Britovška, je spregovoril član Izvršnega odbora OF tov. Kovač. V svojem govoru je prikazal, kako si slovenski narod po štiriletni borbi gradi svojo domovino. Vse slovensko ljudstvo stopa na volišča, da odda glasove za listo OF. Nihče ne bo kaznovan, če bi se vzdržal volitev. Tudi tisti ne, ki bo volil za

se zemljo ne bo jemala, le dala se mu bo! Vzeli bomo zemljo špekulantom, vsem tistim, ki je ne obdelujejo. Vzeli jo bomo tistim, ki so v stari Jugoslaviji izkoriščali težki gospodarski položaj kmeta in mu dajali posojila ko pa je bil kmet prezadolžen, so kmetijo prodali, kmeta pa pregnali z rodne grude.

Ob koncu je govornik omenil pastirsko pismo. Ves čas vojne ni episkopat z niti enim pismom omenil zločinskih dejanj Nemcev, četnikov in ustašev. Danes pa protestira, ker so bili kaznovani duhovniki, ki so za časa vojne izdali narod in preganjali njegove borce za svobodo. Vera je danes svobodna kot še ni bila nikoli. Duhovniki, ki so se zavedali svoje dolžnosti in odšli v partizane, so bili edini znanilci božjega nauka. Eden prvih je bil tov. Lampert, ki sedaj tudi kandidira v Šoštanjskem okraju.

Za tov. Kovačem je spregovoril še zastopnik Jugoslovanske armade, major Čabarkapa. Poudaril je, da bodo 11. novembra tudi vojaki dokazali svojo povezanost s civilnim prebivalstvom. Manifestirali bodo bratstvo vseh narodov Jugoslavije.

Zbrana množica je neprestano prekinjala govornika. Vzklikala je maršalu Titu in Osvobodilni fronti. »Hočemo republiko! Hočemo novo, nečemo staro! Živelo bratstvo in edinstvo vseh naro-

Leskoška že nad 20 let. Izražali so želje glede bodoče ustave, tov. Lešnik pa je podčrtal pomen delavske enotnosti za izboljšanje pravic delavskega razreda. Mladinci so iznesli želje glede svojega fizikalnega dela, s sodelovanjem pri pripravah za zborovanje so pa tudi dokazali, da se zavedajo pomembnosti političnega življenja.

Končno je bila sprejeta na predlog tov. Kužnika resolucija tov. Leskošku.

Po citiranju resolucije je godba zaigrala himno, ki jo je množica svečano pela. Po ulicah Laškega je zažarela slavnostna razsvetljava v obliki peterokrakih rdečih zvezd, simbolov novega časa. Mladina je okrasila avtomobil tov. Leskoška s cvetjem in še dolgo prepevala po ulicah. Udeleženci zborovanja so se vračali na svoje domove s trdnim sklepom: »11. novembra bomo vsi glasovali za listo Ljudske fronte!«

Kje bom volil

11. novembra ?

Celje-mesto

I. kvart: Kidričeva ul., Titov trg, Kolenčeva, Vrvarška, Kocenova, Savinjska (vzhodni del), Gubčeva, Kovaška, Nabrežje svobode, Slomškov trg (sever in vzhod), Stanetova (vzhodni del do Tomšičevega trga in do Cankarjeve ul.).

Volišče I: Ljubljanska kreditna banka

Volišče II: Tomšičev trg št. 1-I.

Volišče I: Mariborska c. 12 (Svetek)

Volišče II: Mladinski dom, pritličje.

Volišče III: Mariborska c. 64 (Gasilski dom)

Volišče IV: Mariborska 21 (Gostilna Permozer).

Dolgo polje: Stritarjeva, Tkalska ul., Kersnikova, Ipavčeva do Savinjske železnice, Drapšinova od Sav. železnice do Dečkove ceste, Veselova, Dečkova c. od Ipavčeve ulice do vojnih barak.

Volišče: Miško Kranjčeva ul., lokal Krajevnega NO.

**Ljudska armada —
Ljudska demokracija —
Ljudska fronta!**

Zastave v Celju

Kadar se v Celju kaka slovesnost konča, bodi dolžnost vseh hišnih lastnikov ter hišnih upraviteljev, da ne puste potem viseti naših zastav po ves teden raz svojih hiš! Zastava nam bodi svetinja! Tudi ponoči naj nobena zastava ne bo razobešen! Narodna zastava bodi v tem slučaju vsekakor bolj na mestu!

V Osvobodilni fronti Slovenije, v Ljudski fronti Jugoslavije so dejansko vse tiste stranke in skupine, ki so resnično demokratične, ki so resnično ostale povezane z ljudstvom in ki so stale ljudstvu ob strani, ko so bili naši narodi v najtežjem položaju.

TOV. EDVARD KARDELJ

opozicijo. Vsi volilci se morajo zavedati, da bodo 11. novembra potrdili to, za kar se je slovenski narod štiri leta boril.

Govornik je orisal trenutni gospodarski in politični položaj v Jugoslaviji. Komaj pol leta je minilo, kar je končana druga svetovna vojna in že stopa naša domovina pod vodstvom OF po trdni poti obnove. Mnogo je že doseženega. Zakoni, ki jih je izdala začasna ustavodajna skupščina, so trden temelj, na katerem se bo gradila demokracija nove Jugoslavije. Med njimi je eden najvažnejših zakon o agrarni reformi. O tem zakonu razširja reakcija razne lažne govorice, da bodo na podlagi zakona o agrarni reformi oblasti vzele zemljo kmetom. To ni res! Kmetu

dov Jugoslavije! Živele volitve 11. novembra! Vsem ljudem se je videlo, da je program Ljudske fronte njihov program. Videl sem sivolasnega kmeta, ves je bil zgrbančen od dela. Ko je govornik zahteval, da se naj loči politika od vere, je živahno pritrdjeval. »Tako je prav.« Zlasti pa so se vsi strinjali z agrarnim programom OF.

Po zaključnih besedah tov. Britovška so ljudje odhajali domov, trdno odločeni, da bodo 11. novembra vsi glasovali za listo OF, da bo ves Slovenjgradec in okolica dokazal strnjeno okoli OF, kot jo je dokazal za časa vojne 11. november bo praznik svobode, bratstva in edinstva, ki ga bo tudi Slovenjgradec primerno praznoval.

II. kvart: Aškerčeva, Stanetova (od Cankarjeve do rudarske šole), Cankarjeva (severni del), Stanetova ulica do Kocbekove (severni del), Miklošičeva (od Stanetove do Ključavničarske), Levstikova (južni del), Mariborska cesta od rudarske šole do Savinjske železnice).

Volišče I: Vodnikova 2 (Ljudska posojilnica)

Volišče II: Aškerčeva ul. 2 (Rebevšek)

Volišče III: Stanetova ul. 16 (Premik)

III. kvart: Ipavčeva, Frankopanova, Zrinjskega, Jenkova, Oblakova, Kržišnikova, Gregorčičeva, Šlandrov trg, Kocbekova ul. (zapadni del), Ključavničarska, Levstikova, zapadni del, severni del Kersnikove od Oblakove ulice do Savinjske železnice, Gledališka ulica, Trg mučnikov, Jetniška ulica, Ive Vranjekove ul., Prešernova, severni del, Ljubljanska cesta, severni del od Prešernove do Stritarjevega dvora, Drapšinova ulica od Frankopanove do Savinjske železnice.

Volišče I: Kocbekova 1

Volišče II: Vodnikova 1 (Obrtni dom)

Volišče III: Zrinjskega (Osnovna šola)

IV. kvart: Zidanškova, Ozka, Zagata, Sodnijska ulica, Na okopih, Trg svobode, Jurčičeva, Vegova, Prešernova, južni del, Tomšičev trg, zapadni del, Slomškov trg, jugozapadni del, Ljubljanska c., ujni del, od Prešernove do Rakuna.

Volišče I: Tomšičev trg 12

Volišče II: Trg svobode (Dom Ljudske prosvete)

Volišče III: Ljubljanska c. (Kino Dom)

Gaberje: Tovarniška ul., Cinkarniška, Delavska, Leskoška, Mariborska ul., Križna pot, Mariborska, Savinjske železnice do Zidanškove, Bukovzlak, južni del, Pokopališče, južni del od pokopališča do Mariborske ceste.

Mladina v Vojniku bo volila za listo Ljudske fronte

V nedeljo, dne 21. oktobra se je zbrala v Vojniku mladina iz trga in okolice. Prišla je tudi mladina, ki služi v raznih vojaških edinicah v vojniški okolici. Na sestanku se je seznanila z glavnimi nalogami, ki stojijo danes v času obnove pred njo. Kot je v času vojne sodelovala mladina vojske in zaledja, tako sodeluje tudi sedaj, ko stojijo pred njo nove velike in važne naloge.

Tov. Kožuh Jurček, sekretar okrajnega odbora ZMS Celje-okolica je govoril o mladinski organizaciji in njenem pomenu. Naloge, ki jih bo morala mladina v bližnji bodočnosti reševati, je podala tov. Staša. Vsi navzoči so jih z veseljem sprejemali, ker se zavedajo, da morajo ostati tudi oni na braniku tako težko priborjene svobode. Vsi naši najmlajši državljani, ki že imajo volilno pravico, bodo šli volit dne 11. novembra za listo Ljudske fronte.

O nujnosti povezanosti civilne in vojaške mladine sta govorila zastopnika Jugoslovanske armade, tov. Branko in tov. Milan. Dolžnost vojaške in civilne mladine je, da čim bolj pripomore z vsem svojim delom, da bo zmagala Osvobodilne fronte na dan volitev čim popolnejša. Na ta način bo tudi ona pomagala utrjevati našo ljudsko oblast. Kar se obnove tiče, je njena dolžnost trenutno predvsem, da zbira star material, predvsem staro gumo in steklo.

S tega sestanka so odšli vsi navzoči s trdno voljo, da bodo na dan 11. novembra oddali svoje glasove za listo Ljudske fronte. Zavedajo se, da bomo s tem, ko bomo stoodstotno oddali svoje glasove za OF, potrdili vse pridobitve težke štiriletno narodno osvobodilne borbe in pred vsem svetom pokazali, da je Jugoslavija močna in enotna država.

Laško v taboru Osvobodilne fronte

Velika predvolilna manifestacija delovnega ljudstva za okrajnega kandidata ministra tov. Leskoška

Ponedeljek 29. oktobra je bil za Laško pravcati praznik. Okrajni kandidat minister tov. Leskošek je obiskal mestece ob Savinji. Ko se je novica razvedela, je bilo mahoma vse na nogah. Mladina je tekmovala, kako bi lepše okrasila Dom ljudske prosvete z zastavicami in parolami. Povsod so se pojavile zastave, transparenti, zelenje. Ljudstvo iz Rečice, Št. Jerdert in Rimskih toplic je na okrašenih vozovih in avtomobilih prihitelo na zborovanje. Zborovalna dvorana niti ni mogla vseh sprejeti, mnogi so morali ostati na cesti pred zgradbo.

Ko je tov. Leskošek, navdušeno pozdravljen od množice, stopil na okrašen oder, ga je v imenu krajevnega odbora OF pozdravila tov. Sonja Gobec, ki je dejala, da bodo Laščani 11. novembra pokazali, da so s srcem in dušo za OF, za ožuvanje pridobitev narodno osvobodilne borbe. Tov. Leskoška so pozdravili še zastopnica mladine, ki mu je iz-

ročila lep šopek cvetja, predsednik MNO tov. Klenovšek in sekretar Okrajnega odbora OF Celje-okolica, tov. Trobiš.

Nato je spregovoril tov. Leskošek, ki ga je množica viharno pozdravila. Njegov govor so neprestano prekinjali medklici in parole, predvsem, ko je govoril o nujnem delu za obnovo, o prizadevanju Narodne vlade in ljudske oblasti, o naši zavezniciji Sovjetski zvezi, o demokraciji in svobodi. Nabito polna dvorana je zavračala reakcijo in monarhijo, ko je čula o njihovem izdajalskem početju. »Nikjer še ni življenje tako urejeno kakor v naši domovini«, je dejal tov. Leskošek med drugim. »Nikjer drugod ni odločna volja za delo in obnavljanje tako velika, kakor pri nas. Sledile so spontane ovacije ljudstva maršalu Titu in generalisimu Stalinu, Osvobodilni fronti in demokratični federativni republiko Jugoslaviji.

V diskusiji so se oglasili stari borci za delavske pravice, ki poznajo tov.

Generalni poročnik Peter Drapšin umrl

Težko je prizadela ves slovenski narod 2. novembra vest o smrti generalajtnanta Petra Drapšina, komandanta I. tankovske armade, ki je podlegel poškodbam nesreče pri izvrševanju službenih dolžnosti.

Rodom vojvodinski Srb, se je kot mlad prostovoljec in protifašistični bореc boril že v španski republikanski vojni. Ko je pobegnil iz francoskega koncentracijskega taborišča, se je vrnil preko Nemčije v Jugoslavijo. Že od prvega dne vojne z Nemčijo je kot partizan pozival ljudstvo na upor v Bosni in Hercegovini, kjer je prevzel tudi vodstvo in bil komandant VIII. udarnega Dalmatinskega korpusa. Po velikih uspehih, ki jih je žel v Bosni in Dalmaciji, je preorganiziral dalmatinske in nekatere prekomorske enote v IV. Armado, katere poveljstvo je tudi prevzel.

Zaradi svoje izredne hrabrosti in vojaške sposobnosti je bil generalajtnant Peter Drapšin odlikovan s Partizansko zvezdo I. stopnje in z visokim sovjetskim odlikovanjem, z Redom Kutuzova I. stopnje.

Vsi narodi Jugoslavije se s hvaležnostjo spominjajo preminulega generalnega poročnika Petra Drapšina, poveljnika IV. armade, katera je pod njegovim hrabrim in modrim vodstvom osvobodila obširne predele Titove Jugoslavije. Kamor je prišel s svojo armado, povsod ga je ljudstvo navdušeno, s pristrčno iskrenostjo sprejelo. Vendar, lice generalnega poročnika je ostalo mirno in vedro; v vsem zmagoslavju je imel pred očmi le eno — Titovo Jugoslavijo.

Kot vzor Titovega vojskovodje je generalajtnant Peter Drapšin dvignil upor proti fašističnemu zavojevalcu v Bosni in Hercegovini, osvobodil Bosno, Dalmacijo, Hrvaško Primorje, vodil svojo zmagovito IV. armado v Slov. Primorje, Trst in priboril svobodo vsemu slovenskemu narodu.

Generallajtnant Peter Drapšin je bil izrazit, hraber vojak, popolen strateg, organizator, taktik in psiholog svojega moštva. Kot tak je zadajal sovražniku težke nepričakovane udarce, kajti na hitrost izvedbe postavljenih načrtov je polagal posebno važnost.

Med svojim moštvom je bil generalni poročnik Peter Drapšin nadvse priljubljen: slednji borec je čutil, da stoji v enoti, ki jo vodi res velik vojskovodja. Kadar je prišel med nje, je bilo težko postaviti mejo med vojaško disciplino in tovarištvom.

Če gledamo na vse vrline generalajtnanta Petra Drapšina, vzornega ljudskega vojskovodje, tudi razumemo, da je maršal Tito prav njemu poveril vodstvo zmagovite IV. armade. Tega zaupanja je bil v polni meri vreden, saj je osvobodil s svojimi borci velike predele naše domovine, organiziral slavno in zmagovito IV. armado in po osvoboditvi oblikoval I. tankovsko armado v najmodernejšo formacijo.

Slovensko ljudstvo, posebno ljudstvo Slov. Primorja in Trsta, ki je bilo 27 let zasluženo, se bo oddolžilo svojemu junaškemu osvoboditelju s tem, da bo čuvalo svojo svobodo in pridobitve narodno osvobodilne borbe, da bo čuvalo bratstvo in edinstvo vseh narodov demokratske in federativne Jugoslavije.

Žalne svečanosti za padlimi borci in talci

Na dan Vseh svetih so se vršile na naših pokopališčih žalne svečanosti za padlimi borci in talci. Tem komemoracijam so prisostvovala velike množice ljudstva, ki so na tak način počastile spomin padlih. Povsod so prizigali sveče in polagali vence. Dopoldne so se na Frankolovem poklonili spominu 100 talcev, ki so jih tam pobesili Nemci.

Ob 11. dopoldne so na bolniškem pokopališču v Celju odkrili spominsko ploščo 49 borcem in talcem, ki so padli za svobodo našega naroda. Ves prostor so primerno okrasili s peterokrakimi zvezdami, spomenik pa obložili s številnimi vencami z narodnimi in rdečimi trakovi, velike množice, svojci in zastopniki oblasti so se zbirali okrog grobov. Godba je odigrala žalno koračnico in združeni celjski pevski zbori so zapeli žalostinke. Po deklamaciji je spregovoril tov. Močnik, predsednik Okr. NO Celje-mesto, ki je omenil velike žrtve, ki so padle za svobodo. Med igranjem žalostinke, ki je svečanost zaključila, je četa borcev oddala častno salvo.

Popoldne ob 3. pa so na mestnem pokopališču pokopali deset prepeljanih padlih talcev, ki so jih Nemci ustrelili v Savinjski dolini. Krste so položili v vrsto nad grobovi in jih povili v slovenske zastave, za vrsto pa so postavili dva stebra s posodama za ogenj. Po cerkvenem opravlilu je spregovoril tov. Gala, pčstajenačelnik, ki je poveljeval zasluge padlih, želeč jim miru v svobodni slovenski zemlji. Med igranjem slovenske himne so borci KNOJ-a spustili krste v jame, častna četa pa je izstrelila salvo.

Na dostojen način smo se spominjali vseh mrtvih, zlasti pa naših najboljših — padlih borcev. Njihov spomin ne bo nikoli zbledel, saj so nam naši vodniki in simbol, ki nam kaže pravo pot. Njihovi grobovi so nam sveta mesta, kamor bomo romali, da nam ne ugasne tisto, za kar so oni umirali.

Vojne sirote nas kličejo

Pri obnovi naše težko prizadete in krvavo preizkušene domovine se vse bolj pojavlja potreba po čim hitrejši, čim nujnejši in izdatnejši pomoči v vojni posebno težko preizkušenemu prebivalstvu. Različna so pota, sredstva in načini v dosego tega cilja in ne baš zadnji člen v verigi humanitarnih ustanov je Rdeči križ. Naloge te ustanove so vsakomur gotovo dovolj znane in jih ni treba tu ponovno naštevati. Namen teh vrstic je le osvežiti spomin onim, ki se izgovarjajo s tem, da pri vsakdanjih skrbih in prezaposlenosti ne morejo misliti še na to. Ne samo v čast, temveč v dolžnost bi moralo biti slehernemu, da je član Rdečega križa. Muke in trpljenje štirih dolgih let so marsikomu nudile priliko spoznati nujnost te ustanove. Danes, po uspešno završeni osvobodilni borbi, pa ni potreba lečenja težko krvavečih ran sotrpinov za čim prejšnjo dosego splošnega zadovoljstva prav nič manjša. Odpri roke, odpri roke, otiraj bratovske solze! To bodi danes vsakomur vodilno gesto! Brezmejno bol izražajoče oči osirotelih otrok širom naše

domovine, zlasti opustošene in požgane Bosne in Hercegovine, nas nemo prosijo pomoči. Skrb za te sirote je naša dolžnost napram padlim borcem, ki so žrtvovali življenje za našo svobodo. — Kdor le more, naj jim proži bratsko roko, naj jim nudi varno zavetje vsaj preko zime pod krovom gostoljubne slovenske hiše.

Prijave za pristop k »Rdečemu križu« in za prevzem osirotelih otrok na svoje domove sprejema v pisarni KNO-odbora IV. četrt v Celju Krajevni odbor RK mesto Celje, IV. četrt.

Ali ste se že prijavi za sprejem otrok iz Bosne?

Okupatorjev bes ni prizanesel nobenemu delu naše domovine, morda najbolj prizadeta pa je bila Kršna Bosna s sosednimi predeli, kjer na stotine kilometrov ni ostala neporušena in nepožgana niti ena sama hiša. Zamislite si pogorišče od Celja do Zagreba, od Celja do Ptujja, do Ljubljane! In vso bedo, ki tu gospodari, vse strahote, ki so šle preko prebivalstva. Streljanja, obešanje, mučenje, masovni pokolji.

Fronta je nezlomljiva sila in nosilka bodočnosti Jugoslavije in vsakega posameznega njenega naroda, zato ker je gibanje ljudstva, ker je spontano in zavestno vznikla iz njegovih globin, ker je postala orožje tistih njegovih slojev, ki nosijo napredek in bodočnost, ker je njeno jedro zveza delavcev in kmetov.

Tov. Edvard Kardelj

Preko 200.000 dece je izgubilo svoje roditelje, sorodnike in svojo domačijo. Smeh je umrl na njih licih, s preplašenimi očmi strme v svet, v njih je odsev grozotnih prizorov, ki so jih bili priča. Mesto nedolžne brezskrbne igre krvav spomin, mesto nežne materinske skrbi glad in pomanjkanje vsake vrste. — Njihovi očeti se dali svoje življenje za našo svobodo!

Naši otroci so to! Naša dolžnost je, da se z vsemi svojimi močmi zavzamemo zanje, da jim pomagamo vsaj preko zime, preko najhujšega, dokler se jim ne omogoči življenje v zavetiščih.

Tudi okraj je prevzel skrb za te sirote; že prvi poziv krajevnim odborom, naj poiščejo ljudi, ki bi sprejeli posamezne teh bednih otrok preko zime v svojo domačo oskrbo, je našel tako lep odziv, da lahko mirno čakamo na njihov prihod. Samo rudarji Hude jame jih bodo sprejeli 20, osobe okrajnega NO Celje — okolica pa 30 v oskrbo. Pozivamo še vse, ki so v stanju, da sprejmejo enega ali drugega v oskrbo preko zime, da se takoj (potom svojega krajevnega NO) prijavi in podajo obvezno prijavo.

Sprejem bosanskih sirot v celjskem okrožju

Akcija za podporo bosanskih sirot je bila v celjskem okrožju prav uspešna. Posebno sta se izkazala gornjegrajski in šmarski okraj. Mnogo ljudi je izjavilo, da že komaj pričakuje, kdaj bodo sprejeli na svoje domove te otroke, ki so za časa vojne izgubili starše in vse svojce.

Za sprejem otrok sta določeni pri nas dve bazi, v Kamniku in v Mariboru. Tu se bo otroke zdravniško pregledalo, nakar bodo porazdeljeni družinam, ki so se prijavile za sprejem sirote v svojo oskrbo. To se bo izvršilo prav kmalu. Računamo lahko, da bodo koncem novembra že vsak na svojem novem domu, srečni in hvaležni dobrim ljudem, ki jih bodo sprejeli preko zime in jim nudili toplo zavetje.

Tedenske politične vesti

Zmaga Komunistične partije na francoskih volitvah. 21. oktobra je francosko ljudstvo izbralo svoje predstavnike za skupščino, obenem pa je z referendumom odločilo, da bo ta skupščina ustavodajna. Za volitve je vladalo po vsem svetu ogromno zanimanje, saj je po devetih letih francosko ljudstvo zopet izrazilo svoje mišljenje v najvažnejših državnih vprašanjih. — Ministrstvo za notranje zadeve je izdalo statistiko, iz katere je razvidno, da je volilo skupno 19.125.876 oseb. Komunisti so dobili v celoti 5.044.121, socialisti 4.761.578 glasov, radikali 1.115.382 glasov. Te številke se lahko po zaključku dela okrožnih volivnih komisij nekoliko spremenijo. — Prvič v zgodovini Francije in vobče v zapadni Evropi je pri parlamentarnih volitvah zmagala resnična zagovornica delavskih interesov — Komunistična partija.

Pričetek volivne kampanje v Avstriji. V vsej Avstriji se je pričela predvolivna kampanja. Volitve bodo 25. novembra t. l. v nacionalni svet in pokrajinske skupščine. Kampanjo je otvorila vlada s proglasom za volivce.

Volitve v Italiji. Po sklepu italijanske vlade bodo volitve v ustavotvorno skupščino pred koncem aprila 1946. Občinske volitve pa bodo koncem tega leta.

Svedska je poklonila Jugoslaviji 9 ton zdravil in raznih instrumentov. Sovjetska tovorna ladja »Šestosredok« je vkrcala v preteklem tednu nov tovor 9 ton zdravil in instrumentov kot darilo Švedske demokratični federativni Jugoslaviji.

Rdeča armada izročila Poljski nad 7 tisoč ha obdelane zemlje. Podpredsednik poljske vlade Mikolajczyk je govoril kot poljski delegat na konferenci za kmetijstvo in prehrano v Quebecu in je med ostalim izjavil, da je poljska vlada podpisala sporazum s Sovjetsko zvezo, po katerem bodo Poljski izročili 7.078 ha zemlje, katero je obdelala med vojno Rdeča armada.

Protifašistična fronta Jugoslovanov na Madžarskem. V madžarskem mestu Pečuju se je osnovala protifašistična fronta Jugoslovanov na Madžarskem, ki združuje Slovence, Srbe in Hrvate.

Sodba nad Quislingom izvršena. V noči na 24. oktober je bil v Oslu ustreljen norveški izdajalec Vidkun Quisling.

Začetek svetovnega mladinskega kongresa. V Londonu se je ob ogromni udeležbi pričelo svetovno mladinsko zborovanje. Kongresa se udeležijo zastopniki 30 milijonov mladincev in mladink iz vsega sveta.

Mladina in vojska — udarniki dela
Foto Pelikan

S Titom v vojni zmaga - s Titom v miru napredek, blagostanje!

S Titom v miru - obnova

Zgornja Savinjska dolina, ki je v svojih hribovskih vaseh nudila zatočišče že prvimi partizanom, je bila ena izmed gospodarsko najbolj prizadetih v našem okrožju. Žalostna zapuščina okupatorja so bile tudi tod same ruševine. Uničenih je bilo 1267 stanovanjskih in gospodarskih poslopij.

Takoj po kapitulaciji Nemčije so pričeli z obnavljanjem. Posebno prebivalci Bočne lahko služijo za vzgled celi dolini. Niso namreč čakali na kredite in pomoč od zgoraj, ampak so se skoraj z golimi rokami in z vso resnostjo vrgli na obnovitveno delo. Ko pa so prišli tudi krediti, so si prebivalci Bočne zadali nalogo, da bodo svojo vas napravili čimprej takšno, da se ne bo več poznalo razdiralno delo okupatorja. In res, že sedaj je v Bočni obnovljenih in zasilno obnovljenih že nad 85% poslopij. Procent se bo pred zimo še znatno zvišal.

V Solčavi, ki je bila popolnoma porušena, so si kmetje sami popravili gospodarska poslopja. Razen tega je iz fonda celjskih delavcev ter trboveljskih rudarjev zgrajenih sedaj 5 barak-dvojčkov v katere se bodo naselili še ta teden najbolj prizadeti vaščani, ki jih bodo skupno določili na masovnem kra-

jevnem sestanku. V delu so še nadaljne barake, ki bodo v najkrajšem času dograjene.

Komisija za upravo narodne imovine v Celju je poslala za pogorele tudi nekaj pohištva.

Solčavani gledajo z zaupanjem v boljšo bodočnost, kajti zavedajo se, da jim z vesljem pomaga pri izgradnji in prehrani vsa Zgornja Savinjska dolina ter delavci v celjskih tovarnah in trboveljski rudarji, ki žrtvujejo vse, kar zaslužijo z udarniškim delom v nadurah za obnovo požganih domov.

Tudi v Novi Štifti, kjer je obnovljenih 45% in Šmartnem ob Dreti 35% požganih poslopij, so pridno na delu. Radmirski most bo v par tednih izročen prometu.

Po vsej Zgornji Savinjski dolini obnavljamo poslopja ter od okupatorja poškodovane cerkve.

Na vseh predvolilnih sestankih zagotavljajo savinjski kmetje, da vidijo le v Titovi demokratični in federativni Jugoslaviji srečno bodočnost svojih otrok. »S Titom v vojni — zmaga! — S Titom v miru — obnova!« je parola Gornjesavinjčanov.

Delavci pomagajo kmetom, katerim je okupator vse uničil

Delavci celjskih tovarn so sklenili, da bodo z nabiralno akcijo pomagali opustošenim krajem na Kozjanskem, kjer vladajo še danes težke razmere. Začeli so zbirati vse mogoče koristne predmete. Že v kratkem so zbrali precej stvari in v nedeljo dne 28. oktobra so naložili vse to na avtomobil in odpeljali v Lisično.

Bolj ko se je avtomobil približeval cilju, več požganih hiš je bilo videti ob cesti. Kjer so bile še pred letom dni lepe bele hišice, obdane s sadovnjaki, je danes le puščava, vse je pogorelo. Lahko si predstavljate veselje prebivalcev, ko se je avto ustavil v Lisičnem in so začeli delavci odlagati zaboje. V nekaj trenutkih se je zbrala okoli avtomobila množica ljudi in si ogledovala prinesene darove. Bilo je mnogo koristnih stvari, med drugim 30 odev, 23 slamaric, tople rjuhe, moške in deške srajce, ženske obleke, dekliske obleke, moške hlače in še mnogo druge obleke in obutve. Razen tega tudi mnogo živeža in kuhinjske posode. Za otroke pa, ki hodijo v šolo, je bilo mnogo šolskih potrebščin.

V sredo so bila ta darila razdeljena. Prišli so prebivalci iz številnih požganih vasi. V imenu sindikatov je spregovoril tov. Vodopivec. Povdaril je v svojem govoru, da ta darila, ki so jih zbrali celjski delavci, niso miloščina, ampak dolg, katerega so jim dolžni vsi tisti, ki uživajo sedaj sadove štiriletnega boja, vsi državljani nove demokratične, federativne Jugoslavije. Delavci so nato razdelili darila. Vsak krajevni odbor je dobil približno enako. Kozjanci so vse s hvalečnostjo sprejemali.

Celjski delavci so sklenili, da ta pošiljka ne bo zadnja, ampak da bodo še nadalje zbirali darove za te opustošene predele celjskega okrožja, in na ta način pomagali težko prizadetemu prebivalstvu Kozjanskega.

Pismo borcev XIV. udarne divizije prebivalstvu Savinjske doline

Dragi Savinjčani! Borci XIV. udarne divizije niso pozabili požrtvovalnosti Savinjčanov. Daleč so tisti dnevi, ko so fašisti gospodarili na Štajerskem in požigali vaše domove. Težke dneve ste preživljali, pa ste vseeno dali vse našim borcem, našim brigadam. Kdo se ne spominja borb na Mozirskih planinah,

velike borbe na Menini? Kdo je pozabil dneve, ko so v času velike zimske ofenzive fašisti terorizirali prebivalstvo Savinjske in Tuhinjske doline? Zapori v Celju, Kamniku in drugod so se polnili, razširilo se je mnenje, da nas ni več. A kmetje iz Menine, Mozirskih planin, Košute in Raduhe so vedeli, da je še nemalo onih, ki so vzdržali. Košček kruha, prgišče moke, košarica krompirja, ki nam jo je nudil tiste dni izčrpani gorski kmet, je bila za nas več vredna kot zlato.

Naletaval je sneg. Pod nizko pripoginjenimi vejami zasneženih smrek smo se spuščali vsak večer proti naseljem. Na dobro poznano trkanje so odpirali vrata kmetje in dajali kljub temu, da so njihove družine trpele pomanjkanje.

Hvaležni smo vam Savinjčani in Tuhinjčani, ki ste nas podprli, da smo vzdržali! Nismo vas pozabili! Sedaj zbiramo za vas. Vsak izmed nas si odtrga dnevno 10 dkg pri kruhu in moki, da bomo lahko poslali vam. V najkrajšem času vam pošlje XIV. udarna divizija dva vagona krušne moke.

Sprejmite ta dar v znak velike hvalečnosti za pomoč, ki ste nam jo nudili v najtežjih dneh.

Dragi Savinjčani! Kot sem se prej združeno borili proti fašističnim zverem, bomo tudi danes v svobodi združeni zadali še poslednji udarec naši domači reakciji. Združeni bomo šli na volitve 11. novembra in dali glasove za Tita in za demokratično federativno republiko Jugoslavijo.

Borci, podoficirji in oficirji XIV. udarne divizije.

O naših udarnikih

Trušč strojev se oglašujoče odbija od sten tovarne, ogromne jermenice se vrte in s strahom boš prvič stopal med mogočnimi zobatimi kolesi. To so naše tovarne kovinske industrije — košček fronte dela in osnove, bojne črte naših udarnikov, ki z neumorno požrtvovalnostjo stavljajo vse svoje sile v delo za skupnost in ki mnogokrat s svojo iznajdljivostjo znatno prispevajo k izboljšanju in dvigu produkcije.

Komaj teden dni je preteklo, odkar smo poročali o udarniku Lebnu iz tovarne emajlirane posode v Celju in že lahko poročamo o drugem udarniku iz iste tovarne, ki je tudi s svojo iznajdljivostjo mnogo doprinesel k izpopolnitvi produkcije.

Že dolga leta dela v tovarni in živi življenje slovenskega delavca. O mnogih koristnih zamislih, ki jih je v teku svojega službovanja sprožil, ne govori rad ali pa z grenkobo. Saj pravi, da ga je nekoč njegov predpostavljeni, ko mu je hotel povedati neko zamisel o izboljšanju dela glede zavarovanja pred nezgodami, kratkotalno zavrnil: »Brigajte se za svoje delo, o drugem bomo že mi govorili, ki smo za to tukaj!«

Tako so nekoč čuvali monopol svojega »strokovnjaštva« tujski, pa če so pri tem škodovali svoji lastni tovarni.

Tov. Žibret nam je rad pojasnil svoje izboljšanje. Stroji - stanice, kjer je zaposlen, so opremljeni z ročnimi in pedalnimi vzvodnimi sprožilci. Komplicirani vzvodni kombinacijski sistem med ročnimi in pedalnimi sprožilci je Žibret odpravil s pomočjo sklopke, ki z enim samim prijemom izključuje nožni sprožilec in vključuje ročnega ali obratno, ne da bi pri tem potreboval vrsto ključev ali celo uro stavljalnega dela. Izum, ki bi ga lahko hvaležno izkoristila tovarna strojev, je res vreden pohvale in priznanja. Našemu udarniku pa naj bo vzpodbuda za nova dela!

Kaj je novega?

Lev Rupnik, Milan Nedić in drugi vojni zločinci bodo v kratkem izročeni našim oblastem. Državna komisija za ugotavljanje zločinov okupatorja in njegovih pomagačev je izdala naslednje poročilo: »Ministrstvo zunanjih zadev angleške vlade je sporočilo z noto z dne 19. oktobra št. R. 1263 Državni komisiji pri jugoslovanskem poslaniku v Londonu, da bo v najkrajšem času izročila jugoslovanskim oblastem naslednje vojne

Delavci in delavke tekstilne tovarne »Inteks« v Kranju so prekosili predvojno produkcijo za dva odstotka. Za svoje požrtvovalno delo so mnogi delavci in delavke prejeli denarne nagrade, ki pa so jih darovali vojnim sirotam.

Mladinke pri naših ranjencih

Že dolgo časa so zbirale mladinke iz Škofje vasi, Vojnika, Hudinje in Arclina jajca, pšenično moko, mleko in mast. Ko so zbrale dovolj, so spekle pecivo, potice in mlečni kruh. Vojaški edinici, ki je nameščena v Vojniku, je prispevala sladkor, mladinke pa so vse te dobrote v zvrhanih jebasih prinesle v Celje. Še sodček mošta so vzele s seboj in kanglico mleka. Obiskale so ranjence, ki se zdravijo v zasilni vojni bolnici v Celju. Preko 150 jih je. Mnogi so bili operirani šele pred nekoliko dnevi. Imeli so drobce min in šrapnelov, sledove prestanih borb. Za časa vojne ni bilo mogoče izvesti operacije kot sedaj v miru. Po izvršenih operacijah se zdravijo v celjski vojni bolnici.

Vse te ranjence so mladinke obdarovale to pot že šestič. Za vsakega so imele slaščice. Prišlo je tudi nekaj vojakov iz edinice, ki je nastanjena v Vojniku. Ti so prinesli za vsakega ranjenega tovariša cigarete. Obrazi ranjencev so žareli od zadovoljstva. Veseli so bili, da jih nišo pozabili tisti, za katere so se štiri leta borili. Veseli so pa bili tudi zaradi tega, ker so videli, da se jih spominjajo tudi zdravi tovariši, s katerimi so se skupno borili za svobodo in pravico delovnega ljudstva. Mladinke iz Arclina, Vojnika, Škofje vasi in Hudinje so sklenile, da bodo še nadalje zbirale za ranjene borce in prinašale darove v znak hvalečnosti do junakov osvoboditeljev. Naj si jih še ostala mladina vzame za zgled!

Republika

to je red, svoboda in pravica za ljudstvo

zločince in izdajalce, ki so v rokah angleških oblasti: Milana Nedića, Leona Rupnika, Milana Acimovića, dr. Milosava Vasiljevića, dr. Stevana Ivanića, Dušana Pantića, Djuro Djokića, generala Miroslava Spaljkovića, Borivoja Jonića, generala Jovana Popovića - Joco, Miko Djordjevića, Ilijo Paranosu, Božidara - Boška Bečarevića in Kosto Mušičkega.

Tov. Edvard Kardelj operiran. Pred nekaj dnevi je bil operiran v Ljubljani na žolču in slepiču tov. Edvard Kardelj, podpredsednik Zvezne vlade Jugoslavije. Operacija je dobro uspela, njegovo zdravstveno stanje je zadovoljivo in se vidno zboljšuje.

Zborovanje Protifašistične slovansko-italijanske zveze v Pulju. Na sedežu enotnih sindikatov v Pulju je bil širši sestanek za volitve izvršnega odbora Antifašistične slovansko-italijanske zveze. Sestanek so se udeležili predstavniki vseh mestnih okrajev. Ponovno je prišla do izraza povezanost primorskega ljudstva z narodi Jugoslavije. Poročevalec tov. Nefat je med drugim izjavil: »Vemo, da je samo v resnično demokratični državi mogoče ustvariti in poglobiti bratstvo med dvema narodoma in prav za to pravo demokracijo, za našo bodočnost hočemo biti priključeni demokratični federativni Jugoslaviji. — Ljudstvo odločno zahteva, da dobi pravo demokracijo, ki bo uresničena samo v Titovi Jugoslaviji.«

Invalidi iz Rimskih toplic so očistili šolo

V stari Jugoslaviji so bile Rimske toplice luksuzno zdravilišče, kamor je zahajala samo gospoda, ki je imela mnogo časa in polne žepce denarja iz žuljev delavca in kmeta. Danes pa je zdravilišče namenjeno samo borcem-invalidom iz Jugoslovanske armade, ki so za svobodo in lepšo bodočnost vseh narodov Jugoslavije izgubili svoje zdravje.

V Šmarjeti pri Rimskih toplicah stoji ob cesti popolnoma požgana šola. Kljub svojim poškodbam so se invalidi z vso vnemo lotili dela, da odstranijo ruševine požgane šole. V zboru, veselo prepeva-joč, z lopatami in krampi so krenili proti pogorišču, ki so ga z udarniškim delom že po nekoliko dneh očistili vseh ruševin. Nakopičeni material je treba samo še odpeljati in presejati, da bo zopet uporaben za izgradnjo šole. V Šmarjeti se že tešejo tramovi in še pred zimo bo zgradba imela streho. Do spomladi pa bodo vsa obnovitvena dela končana.

Ko so invalidi iz Vojne bolnice končali svoje udarniško delo, so pred šolo zaplesali kolo in prepevali partizanske pesmi. V bolnico so se vrnili veseli in zadovoljni, da so tudi oni doprinesli majhen del k obnovi porušene domovine.

Kulturni pregled

Dva roditeljska zbora v Celju

V dobi gospodarske obnove naše domovine je enako važna tudi kulturno-prosvetna obnova slovenske mladine. Dne 15. oktobra t.l. se je začel pouk na osnovnih šolah. Štiriletna okupacija je zapustila v znanju in vzgoji naših otrok velike rane, tako da bo treba veliko truda, preden bodo popolnoma zaceljene. Naloge osnovne šole so v tem oziru ogromne, zato je potreben najožji stik s starši, da bi mogli s skupnimi napori doseči čim najboljše učne in vzgojne uspehe. SNOS je že 20. februarja 1944 izdal na osvobojenem ozemlju odlok o ustanovitvi Roditeljskih svetov, ki se morajo osnovati v vsakem šolskem okolišu. Člani roditeljskega sveta so: zastopnik šole, zastopnica AFŽ in zastopnik ZMS v okolišu in od krajevnega NO zastopnik staršev ter prosvetni referent. Naloge Roditeljskega sveta so v tem, da zasleduje šolsko delo, skrbi za popularizacijo šolstva, goji tesno povezanost med šolo in ljudstvom, posreduje med starši in učiteljstvom, je v pomoč vsem v gospodarskih vprašanjih, ki se tičejo šolskih otrok (prehrana, obleka, šolske potrebščine, higiena) s posebnim ozirom na otroke onih, ki so padli za domovino, ter sklicuje najmanj štirikrat na leto roditeljske zbornice, da sliši nasvete in priporočila staršev.

Prva Roditeljska zbornica za celjske osnovne šole sta se vršila pretekli teden, in sicer za okoliš I. dne 24. oktobra, za okoliš II. pa 28. oktobra 1945 v I. (mestni) osnovni šoli v Celju. Ker je šola danes ljudska ustanova, je ljudstvo močno zainteresirano na njenem delu, zato sta bila oba zbora dobro obiskana.

Šolski okoliš I. obsegajo vse 4 mestne četrti in KNO Dolgo polje. Roditeljski zbor, ki se ga je udeležilo nad 200 staršev, je dne 24. oktobra otvoril zastopnik šole tov. Jože Kotnik. Navzoči so izvolili v Roditeljski svet zastopnike staršev, nakar se je svet konstituiral ter je izvolil za predsednika tov. inž. Pompeja, za tajnico pa tov. Krautovo. Globoko zasnovano poročilo o potrebah šole, stanju ter pomanjkljivosti šolskih otrok je podala zastopnica I. dekleške osnovne šole tov. Pečnikova. Po referatu se je razvila živa diskusija. Soglasno je bila izražena želja, naj se da poslopije II. deške in II. dekleške osnovne šole čimprej na razpolago za šolske namene.

V nedeljo dne 28. septembra pa se je vršil Roditeljski zbor za šolski okoliš II., ki ga tvorijo ostalih 15 krajev. NO mesta Celja. Zbora se je udeležilo nad 300 roditeljev. Otvoril in vodil ga je zastopnik

II. deške osnovne šole tov. Albin Podjavoršek. V Roditeljski svet je bilo izvoljenih 15 zastopnikov staršev, ki so poleg ostalih obveznih članov sveta izvolili za predsednika tov. Konrada Gologranca in za tajnico tov. Marjanca Stegu. Referat o šolskem in vzgojnem delu staršev ter učiteljstva je podala zastopnica II. dekleške osnovne šole tov. Podjavorškova, nakar se je o aktualnih šolskih in vzgojnih vprašanjih razvil živahen razgovor, ki je isto tako potrdil, kako ljudstvo živo zasleduje šolsko delo. Zlasti se je razvila obširna debata o vprašanju šolskih prostorov, ki je danes najbolj pereč šolski problem v Celju. V poslopju I. mestne so trenutno stisnjene 4 osnovne šole. Poslopju II. deške in II. dekleške sta žal zasedeni in ne služita šolskim potrebam. Radi pomanjkanja prostorov imajo posamezni razredi II. deške in II. dekleške osnovne šole pouk jedva vsak drugi dan po 4 ure, kar je spričo razrvanosti in neznanja mladine skrajno premalo. Posebno je tu prizadeta mladina delavcev in kinetov. Roditeljski zbor je na predlog tov. Slimška enoglasno izglasoval resolucijo, naj Narodna vlada odnosno Ministrstvo za prosveto posreduje, da bi bili navedeni poslopji takoj na razpolago šolam. Starši upajo, da bo njih prošnja na našo ljudsko oblast ugodno rešena!

Na obeh Roditeljskih zbornicah je spregovoril staršem vzpodbudne besede ter podal važna navodila zastopnik prosvetne oblasti okrajni šolski nadzornik tov. Pestevšek.

Oba zbora sta pokazala veliko zanimanje celjskega prebivalstva za šolsko življenje. Medsebojno plodno sodelovanje šole z domom nam boji porok, da bo tudi šola izvedla svoje naloge tako, kakor zahtevata čas in domovina! Ker so tudi pridobitve naše šole plod štiriletne narodno osvobodilne borbe!

Razstava v Celjski gimnaziji

V govorilnici celjske gimnazije so ta teden razstavljali svojih 32 slik celjski dijaki Stare Franc, Rus Peter in Lešnik Marjan.

Razstava bi bolj uspela, če ne bi bila tehnična izvedba tako pomanjkljiva, kar pri dijakih ne bi pričakovali. S to razstavo je dijaštvo dokazalo, da se precej ukvarja s slikanjem in da ne kaže samo dosti volje, temveč tudi dokaj talenta. Vendar razstava ne nudi dovolj jasnega vpogleda v delo dijaštva v širšem smislu, saj je razstavljalo le nekaj poedincev. Želeli bi torej, da bi kmalu priredili nekaj temu sličnega.

Stare Franc je med vsemi tremi tehnično kakor tudi v izražanju najbolj na višini. Njegovo oblikovanje motiva, kakor spretno podajanje in harmonija barv nas preseneča. Stare bi se lahko razvil v priznanega umetnika. Razstavljal je le nekaj portretov, med njimi svoj avtoportret, ki je gotovo najboljši, ter nekaj pejzažev.

Rus Peter tehnično še ne dosega Stareta, vendar ima svojstven način podajanja. V portretu mu manjka opazovanja, medtem ko je v pejzažih-akvarelih in oljih boljši.

Dobrega risarja se kaže Lešnik Marjan, ki je razstavil slike z motivi iz živalskega sveta, delane s svinčnikom. Celotnega vtisa si o njegovem delu nismo mogli ustvariti, ker je premalo razstavil.

Če na kratko povzamemo: Razstavljalci se morajo izpopolnjevati, pa bodo želi uspehe, ostalim dijakom pa naj bo to vzpodbuda za čim uspešnejše delo v tej smeri.

Masovni sestanek prijateljev sportnega letalstva v Celju

V nedeljo, dne 28. oktobra, se je vršil v Celju v veliki dvorani Doma ljudske prosvete množični sestanek prijateljev letalskega sporta. Na sestanku je prišlo mnogo mladine, zastopnikov Jugoslovanske armade in raznih množičnih organizacij. Navzoči so bili tudi delegati iz raznih okrajev.

Sestanek je otvoril sekretar Okrožnega odbora ZMS, tov. Libnik Lojze, nakar je tov. Gorjup, član glavnega odbora LOS-a zarisal v svojem govoru

Gospodarstva

Obnova v Trbovljah in okolici

V okraju Trbovlje je bilo doslej ustanovljenih že 5 obnovitvenih zadrug: v Trbovljah, v Radečah, na Polšniku, pri Sv. Juriju pod Kumom in v Dolah pri Litiji. Trboveljska obnovitvena zadruga ima razen tega še dve poslovalnici, eno v Zorju, eno pa v Izlakah.

Najbolj čuti okraj pomanjkanje strešne opeke, ki bi je potreboval nad pol milijona komadov in pa pomanjkanje šip, katerih bi bilo treba za 10.000 m². Posebno pereče pa je vprašanje delavcev za gradbena dela, predvsem primanjkuje tesarjev in zidarjev, ker so vsi količkaj sposobni domačini vključeni v delovni proces po premo govornikih.

V zadnjih tednih je bilo največ dela posvečeno obnovi šol in društvenih do-

Zmaga Ljudske fronte — napredek ljudske kulture!

delo in namen društva in povdaril važnost organizacije. Opozoril je na napake bivšega Aerokluba ter podal smernice za bodoči razvoj društva.

Sledile so volitve v okrožni delavni odbor. Za predsednika je bil izvoljen tovariš Makuc Lojze. Pri volitvah v plenum so bili izvoljeni predstavniki OF, AFŽ, ZMS, sindikatov, fizkulture in Jugoslovanske armade.

Po volitvah se je razvila živahna diskusija o bodočem delu društva. Pri diskusiji se je zlasti izkazala mladina. Videlo se je, da vlada v vsem okrožju veliko zanimanje za letalski sport. Mladina se zaveda, da ji bo z razvojem letalskega sporta dana možnost, da se strokovno in tehnično izobrazuje in da se seznanja s tajnimi letenja. Zaveda se tudi, da bo z organiziranjem letalskega sporta vzraščala kot mlad naraščaj v naše mlado vojno letalstvo in bo kot taka čuvala vse pridobitve, ki so si jih naši narodi tekom zadnjih štirih let priborili.

Ob zaključku je spregovoril tovariš Jakše, član OOF Celje. Povdaril je, da se ljudska oblast zaveda pomembnosti letalskega sporta. Obljubil je mladini pomoč tako s strani okrožja kakor tudi OF.

Z zborovanja sta bili poslani pozdravni brzojavki maršalu Titu v Beograd in SNOS-u v Ljubljano. Mladina je odhajala z zborovanja trdno odločena, da se takoj loti dela, da bo v kratkem zaplulo prvo jadrarno letalo nad lepo celjsko okolico.

Pesem talcev

Poletno sonce se razliva na zidove celjske jetnišnice. Skozi zamrežena okna se ozirajo izmučeni obrazi na mračno dvorišče, na deske, ki so prestreljene od tisočih strelcev in na zrahljano žagovino, pomešano s krvjo naših najboljših mož in žena.

Tja doli, na dvorišče jetnišnice, pošiljajo gestapovski morilci in njih pomagači naše ljudi. Pijani krvi se zabavajo, ko salva za salvo ugaša življenja slovenskih mučencikov. Tja v to mračno strelišče se dan za dnem skozi rešetke ozira sto in sto oči.

15. avgust 1942. Na hodnikih je tišina, v celicah ne čuješ pogovorov. Vsakdo se je poglobil sam vase, prisluškuje utripu krvi, pred zaprtimi očmi se podijo slike: od sonca ožarjene planine, zlatozeleni gozdovi, polja, njive, vinogradi in nebo, sinje, brezkončno nebo. Danes ne slišiš vsakdanjega vpitja in stokanja pretepe-

nih in mučenih, ne slišiš niti kovinskega topota gestapovskih škornjev. Vsi vedo: danes bodo tam doli odjeknile salve, po cementnih tleh se bo razlila kri slovenskih talcev. Koliko se jih bo poslovilo od življenja? Morda boš tudi ti med njimi, tovariš, ki so ti odpeljali ženo in otroka v nemško taborišče, morda ti, ki so ti ubili sina pred domačim pragom in požgali skromno domačijo, ali ti, ki imaš dva grobova tam nekje med Gorjanci in Krimom. 25 jih je v celici. Na opolzkih, mrzlih stenah trepetajo sončne iskre, modrina neba v okviru rešetke zajame dušo, jo dvigne, ponese v breztežnost, soncu nasproti, v svobodo... V vratih zarožljajo ključi, pojavi se mrka postava gestapovca, kakor en plamen mu udari pogled 50 žarečih oči v obraz, zdrsi na list papirja v rokah krvnika, kjer so napisana imena na smrt obsojenih.

Oster glas preseka molk: »Pojdite z menoj!« Zakrivljen prst prebode zrak pred desetorico mož: »Ti in ti in ti...«

Nadčlovek, nietzschejanski gospodar sveta, čistokrvni polbog odloča o vašem življenju, tovariši; ubil vam bo telo, teptal vam bo srce, gazil bo po vaši krvi.

Mrtvi boste, bratje, a vaše življenje bo dvakrat silnejše zaplalo med nami, iz vaše krvi bo zagorel plamen po vsej naši zemlji, ognjen, smrtonosen krog, ki postaja ožji in ožji in vedno silnejši in pogubnejši za gospodarja sveta... Kdo govori? Prisluhnite, tovariši! Poglejte, bratje! Ali čujete pesem, ki se dviga iz kraških planot, iz ruševja slovenskih planin, iz sotesk ob Donavi, iz temnosinjih gozdov ob Drini? Ali čujete bojni krik »podčloveka« in smrtno hropenje osvajača? Glejte kresove na obronkih, in na nebu, poglejte tovariši, zvezdo na nebu! Tisoč in tisoč kapljic krvi, tisoč in tisoč plamenov iz srca našega naroda jo je pordečilo. Povedla nas bo k svobodi, vrnila nas bo življenju. Sladka je smrt za našo zemljo, tovariši...

Med zidovi celice drhti, zveni, kakor

daljna, daljna pesem. Iz vlažnih kotov so izginile pošastne sence, zrak je čist, svež in diši po poljskem cvetju.

Deset mož se dvigne, deset trpinov se poslavlja od svojih tovarišev.

»Srečno, bratje, pozdravite Tital!«

Mesece in mesece so jih pretepali in mučili, so jim skušali iztrgati srce iz telesa in ljubezen do domače zemlje iz srca. Sedaj stopajo na morišče, surove pesti jih suvajo, opotekajo se pod okovanimi škornji. A ponosno so dvignjene njihove glave, z mirno roko si brišejo opljuvana lica in njihove oči so z žarkim sijajem uperjene v zvezdo, ki stoji na nebu in je zatamnila sonce.

Rezka salva je presekala pesem na njihovih ustnicah. A po hodnikih in celicah še odmeva:

»Življenje, kipeče življenje, pred nami gre preko planjav, vsejali smo kri in trpljenje, zdaj cvet je stoteren pognal.«

Rejci bodo smeli klati sami

(Iz »Slovenskega poročevalca«)

Z današnjim dnem stopi v veljavo uredba trgovinskega ministrstva, ki določa, da imajo pravico do zakola prašičev rejci prašičev ter razne ustanove, ki rede prašiče. Obenem bo ta uredba razveljavila 1. člen uredbe tega ministrstva, s katero je bil do nadaljnjega prepovedan zakol prašičev, in ki je izšla pred nekaj dnevi. Takrat smo obvestili, da bo nova, pravkar izišla uredba, prav tako, kot vse doslej izišle uredbe, ščitila in v širokogrudni meri upoštevala koristi rejca. Zgodilo pa se je, da so nekateri zlonamerni elementi takoj planili po uredbi, jo po svoje tolmačili in vnesli med rejce zmedo, češ, zdaj vam bo pa država odvzela vse prašiče in maščobo boste prejeli le na živilske karte.

Nekateri lahkoverneži, tisti, ki takoj nasedejo in nič ne premislijo, tisti, ki se še ne morejo vziveti, da narodna oblast ni manikakršnega interesa, da bi tolkla s svojimi uredbami svojega človeka — ti lahkoverneži torej so hiteli s klanjem prašičev in tako sami sebi škodovali. Nova uredba namreč predpisuje, da se pri obračunu upoštevajo samo tisti prašiči, ki so bili zaklani od 1. oktobra dalje. Nekateri so torej zaklani prej kot bi bili smeli in prej, kot je bilo gospodarno ter imeli manjše koristi od zaklanega prašiča. Vsi ti so prišepetavalcem bolj verovali kot svoji narodni državi. Njim naj se zdaj zahvalijo za prišepetane nasvete, ki so imeli zgolj namen škodovati našemu gospodarstvu in ustvariti nevoljo med širokimi plastmi našega naroda. Oni hočejo s svojo propagando ustvariti težke gospodarske prilike in potem prevaliti vso odgovornost na narodno oblast. Pri tem se poslužujejo vseh metod in jim je za koristi ljudstva prav malo mar, a glavno, da dosežejo svoje temne cilje. Ti cilji so, da bi spet sedli narodu za vrat in ga izžemali.

Uredba določa torej, da si sme vsak rejec prašičev zaklati doma vse prirejane prašiče ter obdržati vse meso. Od zaklanih prašičev pa po tabeli predpisuje gotovo količino sveže slanine, ki jo je treba oddati za prehrano prebivalstvu, ki nima prilike, da bi redilo prašiče. Uredba pušča na štiri osebe vsega prašiča, od nadaljnjih prašičev pa je treba oddati proti plačilu, določene količine sveže slanine. Te količine so vsekakor primerne, na vsak način pa je eno gotovo, da bo obdržal vsak rejec tem več sveže slanine in mesa, čim bolj bo izpitil prašiča. Rejec bo razpolagal z dosti večjo količino slanine oziroma masti, kot pa jo bo prejemal neregijec, meščan, industrijski delavec itd.

Razume se, da mora narodna oblast misliti tudi na ostale državljane in jim v teh težkih časih zagotoviti vsaj potrebni minimum prehrane. Tako tudi ta uredba, kot že omenjeno, predpisuje oddajo gotove količine sveže slanine za splošno preskrbo. Dolžnost rejca je torej, da pri izreji prašičev stremi, da jih čim bolj izpita ter da redi večje število prašičev. Ostane mu vse meso in ves prevešek slanine, ker uredba ne govori o tem, da je treba oddajati po teži. Uredba torej naravnost pospešuje rejo prašičev ter s tem predstavlja nov temeljni kamen v našem gospodarstvu. Rejcu se na izkupiček za oddane kože priznava nakaznica za nakup usnjenega blaga v vrednosti 30 odst. izkupička od prodanih kož. Kože potrebuje naša usnjarska industrija za izdelavo obutve, ki jo seveda potrebuje tudi naš kmetovalec. Zato bi spet grešil tisti, ki bi kože porezal v klobase, potem pa morda tarnal nad oblastjo, da mu ne da čevljev. Tako so vsi členi uredbe postavljeni tako, da zajamejo vse koristi, katere moremo pričakovati v umnem gospodarstvu, teh koristi pa so deležni rejec in člani njegove delovne družine na eni, a na drugi strani ostali neregijci, t. j.

široki krogi delovne ustvarjalne sile.

Prav v sledečih si uredbah — prvi o prepovedi zakola in tej, ki postavlja gospodarska načela glede klanja prašičev, — je bilo opazno, s kakšno brezvestno zahrbtnostjo se je pri prvi lotila rejčevih koristi kmetu sovražna reakcija. Druga uredba mu bo odprla oči. Toda ni izključeno, da poraženi in razkrinkani reakcionarci ne bo spet iskal dlake v jajcu. Edino sredstvo proti tej škodi pa naj bo brezpogojno zaupanje v narodno oblast ter izpolnjevanje predpisov, katere ta oblast postavlja v korist vseh.

Uredba o oddaji presežkov krompirja

Zaradi pomanjkanja krompirja v vsej Jugoslaviji predpisuje ministrstvo za trgovino in preskrbo Narodne vlade Slovenije glede na uredbo o prometu s krompirjem in fižolom v gospodarskem letu 1945-46 od 20. septembra 1945 (Uradni list št. 277-38) naslednjo uredbo:

1. čl. Od dne, ko bo objavljena ta uredba, ima izključno pravico, odkupovati krompir od pridelovalcev Nabavljalni zavod Slovenije »Navod«. Potrošniki ne smejo več neposredno nabavljati krompirja pri pridelovalcih.

Vse presežke krompirja preko količin, navedeni hv prvem odstavku 2. člena uredbe o prometu s krompirjem in fižolom v gospodarskem letu 1945-46 z dne 20. septembra 1945, morajo pridelovalci izročiti Navodu oziroma od njega pooblaščenim zbiralcem, ne glede na to, ali so bili presežki ugotovljeni, kakor je določeno v 3. členu navedene uredbe ali ne. Navod mora pridelovalcem dati potrdilo o količini odkupljenega krompirja.

2. čl. Pridelovalci, ki so prodali krompir neposredno potrošnikom, morajo izročiti od njih prevzete živilske nakaznice za krompir Okrajnim narodnim odborom najkasneje v osmih dneh od dneva objave te uredbe, ker bi sicer veljalo, da krompirja niso prodali po določilih uredbe z dne 20. septembra 1945.

3. čl. Cena krompirju se določi na 3 din za 1 kg pri pridelovalcu ter na 4 din za en kg v trgovini na drobno.

4. čl. Vsi kontrolni organi in organi Narodne milice morajo nadzirati prevoz krompirja ter zapleniti in oddati v najbližjo zbirnico Navoda, vse blago, ki ni nabavljeno za Navod.

5. čl. Pridelovalec, kakor tudi kupec in posrednik, ki prekrši določbe te uredbe, bo kaznovan po zakonu o pobijanju nedopustne špekulacije in gospodarske sabotaže z dne 23. aprila 1945 (Uradni list NFJ št. 26). Blago, ki je predmet nedopustne prodaje, kakor tudi zaloge, ki bi jih hotel pridelovalec prikriti, se zaplenijo.

6. čl. Vse določbe uredbe ministrstva za trgovino in preskrbo Narodne vlade Slovenije o prometu s krompirjem in fižolom v gospodarskem letu 1945-46 z dne 20. septembra 1945, ki nasprotujejo predpisom te uredbe, so razveljavljene.

7. čl. Ta uredba velja od dneva objave v Uradnem listu.

Ljubljana, dne 22. oktobra 1945 (IV. št. 5832-1).

Minister za trgovino in preskrbo:
Dr. Lado Vavpotič s. r.

Novi kovanci po 5, 2 in 1 din

Na podlagi zakona o kovanju drobnega denarja z dne 23. junija 1945 je zvezni finančni minister izdal odločbo (Uradni list DFJ 23. t. m.) po kateri bo Narodna banka 4. novembra t. l. pričela dajati v promet nove kovance po 1, 2 in 5 dinarjev DFJ, ki so bili nakovani po zgoraj omenjenem zakonu.

Novi kovanci so izdelani iz enake zlitine cinka in drugih kovin, kakor kovanci po 50 par, ki so že v prometu. Premer novega kovanca za 5 dinarjev znaša 26,5 mm (teža 6 g), premer novega kovanca za 2 dinarja pa 22 mm (teža 4 g), medtem ko ima novi kovanec za 1 din 20 mm premera (teža 3 g).

Boj črni borzi!

Naše narodno gospodarstvo je treba čimprej dokončno urediti. Vsak ve, s kakšnimi težavami se moramo boriti, saj so še vedno ovire, katerih je kriv okupator in ki jih moramo premostiti, da preidemo v normalni tek. Gospodarska obnova nam je torej vodilni moment.

Pristojni gospodarski uradi so takoj uvedli nakaznice za blago, ki ga nimamo trenutno v izobilju. Na ta način so skušali onemogočiti gotovim ljudem kopičenje blaga ter špekulacijo z njim. Kljub predpisom in opozorilom pa se najdejo ljudje, ki skušajo izrabiti gospodarske neprilike in uganjati črnoborzijanstvo in špekulacijo. Pri tem jih vodijo v glavnem pohlep po dobičku, v gotovih primerih pa tudi želja, škodovati mladi državi in ljudski oblasti pri njenih naporih. V interesu ljudstva samega, kakor tudi v interesu pravilne gospodarske obnove je ljudska oblast izdala odredbe, ki naj bi onemogočila najmanjši poizkus črne borze. Zato je bila postavljena 29. 9. 1945 za celjsko okrožje posebna Komisija za pobijanje nedovoljene špekulacije, ki je že v kratkem času prekrizala celi vrsti koristolovcev njihove umazane posle. S pomočjo miličnikov so zaplenili velike količine različnega blaga, krivce pa so kaznovali z globami. Dva slučaja, pri katerih gre za večje zneske od 5000 din, so pa predali javnemu tožilcu za celjsko okrožje.

Navedli bomo nekaj primerov. Tako so n. pr. zaplenili 7 večjih kosov usnja za podplate, 6 že urezanih podplatov, 8 parov ženskih nogavic, 3 svinjske kože za aktovke, 2 kompletni boks-koži, 23 komadov malih žepnih nožev, 9 komadov ustnih harmonik, 24 komadov paste, 1 karton zamaškov za lovske patrone, 100 kom. lovskih mešičkov in 1 karton svinčenih zrn. Poleg zaplembe vseh navedenih predmetov je moral krivec plačati še globo 500 din.

V drugem primeru so zaplenili 9 brisač, 8 m pisanega pralnega blaga, 8 m belega platna, 10 m roza platna ter 16 vretenc sukanca. Krivec je plačal 500 din globe.

Dalje so zaplenili črno in belo kožo, nekemu drugemu špekulantu 3 m pralnega platna, 6 m debelega sukna, 1 par nizkih čevljev, 3 m rižastega blaga, 3 m belega platna in 2,5 m sukna. Plačal je globo 500 din.

Osebo, ki je imela pri sebi 62 komadov usnatih podplatov za čevlje, so poleg zaplembe obsodili na globo 1000 din.

Ti primeri naj služijo kot dokaz, da ljudska oblast budno čuva interese ljudstva in da krivce pošteno kaznuje. Vsem onim pa, ki kljub vsemu še skušajo uganjati črno borzo, naj bo to opomin. Pri razkrinkavanju takšnih protiljudskih elementov pa sodelujmo vsi, ker bomo le na ta način odstranili tak nezdrav pojav.

Gospodarske vesti

Obnovitvene zadruge v celjskem okrožju.

Na področju celjskega okrožja posluje že 17 obnovitvenih zadrug, 18. se pa že snuje v Šmarju pri Jelšah. Z velikim elanom so se vse lotile vestranskega dela. Pokrite strehe, popravljeni domovi, nove hišice so že vidni dokazi njihovega dosedanjega dela.

Preskrba Slovenije s krušnim žitom.

Večino živil mora federalna Slovenija uvoziti, ker ima največ delavstva brez zadostne lastne zemlje. Od redne prehrane zavisi obratovanje naše industrije, ki krije ogromen odstotek potreb ostalih federalnih edinic Jugoslavije. Na razpolago je skladišče za okoli 2000 vagonov žita. Slovenski mlini zmeljejo na leto okroglo 7000 vagonov žita. Ostalo potrebno žito se melje v Vojvodini, mletje pa plača Slovenija z odgovarjajočo količino drv. Za setev potrebujemo 2598 vagonov žita, s katerim bo letos posejanih 195.000 ha. Primanjkljaj letnih 26.537 vagonov bo krit z vojvodinskim žitom in dobavami UNRA-e.

Zavarovalnice ne smejo dajati popustov. Da se prepreči nezdrava in nelojalna konkurenca in da se uredijo razmere v zavarovalnem sektorju, je zvezni finančni minister izdal odločbo, po kateri je vsem zavarovalnicam prepovedano dajati popuste v kakršni koli obliki na odobrene premijske tarife, ki so bile v vseh panogah zavarovanja v veljavi na dan 6. aprila 1941. Vsak prekršek te prepovedi bo kaznovan kot prekršek po predpisih uredbe o nadzorstvu nad zavarovalnicami.

O regulaciji v celjski okolici

Takoj po osvoboditvi se je začelo na območju celjskega okrožja predvsem z obnovo onih hidrotehničnih zgradb na rekah in potokih, ki se v času okupacije niso vzdrževale ali pa so bile poškodovane radi vojnihi dogodkov. Take regulacijske zgradbe so zlasti na Savi in Savinji ter povsod, kjer so bila s poružitvijo mostov poškodovana tudi obrežja.

Na nekaterih krajih so bile struge z ruševinami mostov domala zatrpane. Danes so reke in potoki že skoraj popolnoma očiščeni te navlake.

Razen takih nujnih obnovitvenih del se nadaljujejo regulacije onih potokov, ki so se pričele že pred vojno. Tako se regulira potok Ložnica, ki letno preplavlja obrežna zemljišča, in bo po izvršitvi regulacije zavarovan velik kompleks travnikov.

Vrši se regulacija Voglajne ob ustju Hudinje, kjer je svet na tem kraju zelo razrvan in obrežje ob tovarni emajlirane posode močno poškodovano. S to regulacijo se bodo zaščitili enkrat za vselej tovarniški objekti na eni strani, na drugi strani bo pa splanirano zemljišče, zasuto s tovarniškimi odpadnim materialom, nudilo primerne stavbne parcele ali pa prostor za izgradnjo prepotrebne športnega igrišča s kopalščem, za kar že obstoja načrt.

Razen regulacij Hudinje, Drete itd. je v programu na prvem mestu regulacija Savinje v takozvanem celjskem ovinku. Ta etapa je za mesto Celje najbolj pereča, saj je baš oni zadržnjeni vrat, ki najbolj ovira odtok Savinje, Voglajne, Ložnice, Sušnice in Koprivnice. Toda ta sektor je obenem tudi najbolj kompliciran. Treba bo prestaviti železnico, zgraditi nov most ter porušiti oba stara mostova. To se bo moralo vršiti po določenem načrtu skladno z regulacijo samo. Predela za ta program se vrše ter je upati, da se bo z deli pričelo že prihodnje leto.

BREZ

novе Jugo-
slavije ni
svobode
delavskega
razreda

Tako ne gre

Te dni sem zvedel, da je žalski pek in gostilničar g. Senica prodajal brez mesnih kart v svoji pekarni konjske salame ter računali za 20 dkg — 40 din.

V večernih urah po končanem delu sem stopil do omenjenega peka. Na vprašanje, ako so res prodajali tekom dneva salame in to po takšni ceni, nisem dobil sprva nobenega odgovora. Pričela se je debata med gosti v gostilniški sobi, ki je omehčala gospo Senico, da mi je potrdila, da so prodajali salame in računali za kg »le 80 din«. To pa zaradi tega, je dejala, ker so morali sami plačati na debelo kg po 50 din.

Povedal sem gospe, da je revni 65-letni reparitiranki, kateri niso bile znane cene pri nas, prodala 20 dkg mesa za 40 din. Opozoril sem gospo in gospoda Senica, da je to skrajno navijanje cen ter poudaril, da bi kot obrtnika lahko iz dnevnega časopisja že davno povzela, da je pri nas navijanje cen skrajno kaznivo. Ne tega pa nista vedela, kot da bi bila nepismena in bi časopisa še nikoli ne čitala. Hotela sta baje samo pomagati revežem!

V našo debato se je spustil tudi štiri-letni borec-partizan, ki je pristopil k gostilničarki in ji povedal, da je izkoriščevalka in navijalka cen, saj je moral za večerjo, ki je obstojala iz skromne porcije makaronov in salate plačati kar 20 din.

Toda grehov s tem še vedno ni konec. Gospod Senica ima namreč zelo nečedno navado. Prišel je n. pr. fantiček k njemu po beli kruh, ker ga je videl pri gospe, ki je pravkar prišla iz pekarnice. Toda zanj gospod Senica nima belega kruha — je namreč »na žalost že ves razprodan«. Fantiček nekoliko počaka pred pekarno in vidi, da je gospod Senica pravkar zopet prodal bel kruh neki znanki.

Opozoril bi rad g. Senico, da je najbolje, da se dodobra seznanji z našimi odredbami in zakoni. V demokratični federativni Jugoslaviji imamo vsi državljani enake pravice in dolžnosti. Ne bomo več trpeli ne navijanja cen, ne protekcionizma! — AK —

TELESNA KULTURA

Derby tekma

Nedeljska tekma je pokazala razveseljiv napredek celjskega nogometa. Obe moštvi razpolagata z dobrimi igralci, ki bodo ob dobrem in vztrajnem treningu kmalu dosegli nivo predvojnega nogometa v Celju. Tekma je bila od prvega udarca do konca zelo napeta in pokazala predvsem veliko borbenost in požrtvovalnost obeh moštev. Včasih je bila igra preostra, kar pa je krivda posameznikov in bi bilo želeto, da tudi ti igralci spoznajo in uvidijo, da se da z disciplinirano igro doseči pravi sportni uspeh. Namen prireditve, zainteresirati širšo sportno publiko v Celju tudi za nogomet, je vsekakor uspeh, ki bo gotovo imel odziv v vseh nogometnih društvih.

Olimp, ki je postavil v polje moštvo, polno borbenosti in elana, je nastopil v naslednji postavi:

Macuh — Čebular — Kožel, Korajžija — Trnovšek — Arlič, Primožič — Zorko — Čoh — Čater — Posinek.

Enajstorica je začela odlično ter že po nekaj minutah igre vodila z 2 : 0. Gola sta zabila Čoh in Čater. V prvem polčasu je Olimp imel nekaj več od igre, to se pravi, njegov napad je igral boljše in nevarnejše od celjskega. Vsa petorica v napadu je bila dobro povezana ter predvedla lepo igro. Čim bolj pa je čas odmikal je igra petorice postala raztrgana in na koncu igre je vsak

Zavarovalcem, ki so se zavarovali pri Vzajemni zavarovalnici, sporoča

ZAVAROVALNI ZAVOD SLOVENIJE

da je prevzel vsa zavarovanja Vzajemne zavarovalnice, vsled česar jim je v okviru zakonitih določil zagotovljena popolna zaščita. Zglasite se takoj pri naših zastopnikih in uredite svoja zavarovanja.

ZAVAROVALNI ZAVOD SLOVENIJE

je domača slovenska zavarovalnica.

Podružnica:
Celje
Vodnikova 2
Palača Ljudske
posojilnice

Centrala:
Ljubljana
Miklošičeva 19
Palača bivše Vzajemne
zavarovalnice
Telefon 37-76, 37-77

Podružnica:
Maribor
Orožnova ulica 8
Telefon 29-80

igral zase. Srednja vrsta je bila dobra, vendar so vsi trije igrali preostro ter s tem škodovali samemu sebi. Obramba je bila zelo dobra, posebno vratar, ki pa je imel tudi nekoliko sreče.

Celje je nastopilo v postavi:

Agreš — Brunšek — Bernard, Dolinšek — Slamič — Krašek, Ladi — Paulič — Dobrajc — Ocvirk — Nunčič.

Moštvo je v začetku zaigralo nekam nervozno in je trajalo precej časa, predno je začelo z dobro in smiselno igro. Ni pa nič čudnega, ker je bilo moštvo precej pomlajeno. Nekateri igralci nimajo zadosti rutine in še niso vigrani. Napad je bil na splošno dober, gonilni sili pa sta bila Dobrajc in Nunčič. Ladi na krilu je bil sicer dober, vendar mu manjka hitrosti, dočim je bil Paulič v zvezi nekako boječ. Nepričakovano dobro se je obnesel v levi zvezi Ocvirk. V srednji vrsti so bili vsi trije marljivi in pridni, vendar pa je bil Dolinšek v drugi polovici zamenjan s Suholežnikom, ker ni zaigral v svoji običajni formi, čeprav je bil priden in se je trudil. Suholežnik je bil dober, poznala pa se mu je dolga pavza. Obramba je bila zelo dobra in zanesljiva. Oba branilca sta čistila, kar se je pač čistiti dalo. Agreš v голу je bil dober, vendar bi pa pri večji pazljivosti lahko preprečil drugi gol.

Če upoštevamo, da je Olimp nastopil s samimi starejšimi igralci, je moštvo Celja doseglo lep uspeh, katerega nismo pričakovali.

Vsekakor se bo pa prihodnje nedeljo na revanši na igrišču Olimpa moglo zelo potruditi in zaigrati znatno boljše, če bo hotelo zadržati primat v celjskem nogometu.

Sodnik Presinger je s svojim objektivnim in dobrim sojenjem dokazal, da spada v red najboljših slovenskih sodnikov. Kljub ostrosti in nesportnega vedenja nekaterih igralcev je znal težko igro dovesti v najlepšem redu do konca.

V predtekmi je mlado drugo moštvo FD Celja porazilo drugo moštvo FD Olimpa z 3 : 2 (2 : 1). Vsekakor nepričakovan uspeh mladih moči FD Celja.

Artilerijska brigada : FD Celje
8 : 4 (5 : 0)

Na igrišču pri »Skalni kleti« se je vršila nogometna tekma med Artilerijsko brigado in FD Celjem. Artilerci so pokazali zelo dober nogomet ter razpolagajo z igralci, ki so tehnično, kakor tudi taktično nadkriljevali Celjane. Predvedli so hitro in koristno igro. Posebno je bil dober sestavljen napad. FD Celje je nastopilo nekoliko oslabiljeno. Posebno slab je bil vratar v prvem polčasu, dočim je bilo v drugem polčasu po zamenjavi, nekoliko boljši. Tudi moštvo samo je v drugem polčasu zaigralo znatno bolje, vendar ni moglo popraviti

slabega rezultata iz prvega polčasa. Vsekakor se pa celjsko moštvo vidno popravlja in če vzamemo v obzir, da je močno pomlajeno, smemo upati na najboljše.

Predtekma je odpadla, ker nogometašev iz Rimskih toplic ni bilo.

Nogometna tekma med invalidi iz Rimskih toplic in FD Olimpom

V nedeljo 21. 10. 1945 se je vršila nogometna tekma med invalidi Vojne bolnice Rimske toplice in drugim moštvom FD Olimpa v Celju na igrišču Olimpa. Moštvo Vojne bolnice je bilo skoro ves čas v premoči, vendar pa se njihov napad pred golom ni znašel. Tekma se je končala z rezultatom 2 : 0 za Rimske toplice.

V nedeljo 28. okt. so se srečala moštva Jugoslov. armade, Teharja, FD Celja in FD Olimpa v četverboju, v namiznem tenisu. Mladi in talentirani igralci FD Celja so pokazali, da se z dneva v dan razvijajo v dobre igralce. Mlado moštvo FD Celja, ki je pred dobrimi 14 dnevi začelo s treniranjem je pokazalo dober uspeh, za kar je treba izreči največ zahvale požrtvovalnemu delu tov. Maksa Morna. — V srečanju med moštvom Teharja in FD Celja je pokazal dobro igro tov. Lipar od Teharja, dočim je bilo moštvo FD Celja enakovredno in zmagalo z 6 : 0. FD Olimp, ki ima danes eno najboljših moštev na Slovenskem, je gladko premagalo vojaško reprezentanco. Naši borci igrajo dobro, samo treninga jim manjka. Izkazal se je posebno Momčilović. Moštvo Teharja in vojske je bilo enakovredno in je moštvo Teharja s 6 : 1 zmagalo.

Derbi tekma med FD Olimpom in FD Celjem je bila zanimiva samo v prvi polovici, ko je mlad igralec Celja Nunčič v tesni borbi z Rebevškom izgubil v treh setih (10 : 21, 21 : 15, 21 : 18). Butinar kot najboljši igralec FD Celja je pa imel slab dan. Lesjak bo s treningom in požrtvovalnostjo lahko dosegel boljše uspehe. Olimpovi igralci so vsi dobri, posebno pa Čoh. Mgs.

ŠAH

Celjski šahovski klub nastopi v petek proti postavi Vojne bolnice Rimske toplice — Dobrna. Turnir bo na osmih deskah v vrtni dvorani hotela »Evrope« zvečer ob 19.30 uri.

Vabljeni vsi ljubitelji šaha.

OBJAVE

DRŽAVNA GIMNAZIJA V CELJU

Dopolnilni izpiti v II. tečaju se bodo vršili dne 8. in 9. novembra, razredni izpiti za dijake, ki so zaradi vojnih razmer izgubili eno ali več šolskih let, pa v času od 12. do 17. novembra.

Ravnateljstvo.

POZIV ŽIVINOREJCEM!

Pozivamo vse živinorejce, ki imajo na prodaj klavno živino, pa se v njihovem okolišu v doglednem času ne bodo vršili redni sejmi, da prijavijo to živino za odkup najbližjim podružnicam »Navoda« ali Direkciji »Navoda« v Ljubljani. Podružnice bodo kar najhitreje to klavno živino odkupile in jo po komisijskem prevzemu takoj plačale po določenih cenah. Poleg rednih sejmov odkupuje »Navod« na mestni klavnici v Ljubljani, Mariboru in Celju klavno živino vsak ponedeljek, sredo in petek dopoldne.

Na Drž. rudarski šoli v Celju bodo, po uredbi, izdani od Ministrstva za industrijo in rudarstvo NVS, odprti tečaji z zgoščenim poukom za bivše dijake te šole, ki niso dobili končne ocene, in one, na novo vstopivše, ki so bili zaradi vojnih razmer oškodovani, vendar imajo potrebno moralno kvalifikacijo. Dopolnilni tečaji za stare letnike bodo trajali 4—6 tednov, oni, s katerimi bodo nadomeščeni redni letniki, pa 4 mesece. Novi kandidati z višjo predizobrazbo se bodo sprejeli v dopolnilni tečaj I. letnika, ostali stopijo v novi I. letnik oz. tečaj, ki se bo pričel po novem letu. Točen datum pričetka šole bo objavljen svoječasno, ko bodo šoli končno prepuščeni odrejeni ji prostori. Ravnateljstvo.

NEDELJSKA DEŽURNA SLUŽBA

zdravnikov na območju Okrajnega odbora mesta Celja za mesec november 1945:

4. novembra dr. Negri Valter, Celje, Stanetova ulica; 11. novembra dr. Mušič Drago, Celje, Cankarjeva cesta 11; 18. novembra dr. Rajšp Ivo, Celje, Stanetova ulica; 25. novembra dr. Cerin Josip, Celje, Cankarjeva cesta 9.

Dežurna služba se prične ob sobotah ob 12. uri in traja do ponedeljka do 8. ure.

POIZVEDBE

Kdo je videl 23letnega Topolška Janeza, ki je peljal 16. oktobra ob pol 10 dopoldne s križišča cest na Medlog in Ostrožno dvokolesni voz z vrečami? Fant je gluhi in mutast. Pri sebi nima nobene legitimacije. Javite na komando Narodne Milice Celje (zgradba Okrajnega odbora) ali pa Topolšku Antonu, Galicija 10, pošta Zalec.

ZAHVALE

ZAHVALA

Vsem, ki ste v tako velikem številu spremili na zadnji poti našega dragega nepozabnega moža, očeta, sina, brata itd

ULČNIK IVANA

predsednika KNO in posestnika

in ga s tem počastili, se prisrčno zahvaljujemo.

Zlasti smo dolžni najtoplejšo zahvalo domačemu župniku č. g. Tomažič Antonu, za spremstvo in nagrobni govor, predstavnikom narodne oblasti: predsedniku ONO Šelihu iz Konjic, odboroma KNO in OF iz Žič, sosednjim odborom KNO, ZMS iz Žič in Draže vasi, domačemu učiteljstvu in šolski mladini za spremstvo, domačemu gasilnemu društvu za častno stražo ob krsti in spremstvo, zastopnikom KNO, OF in gasilnega društva: Časl-nu, Kračunu, Drofeniku in Satlerju za poslovilne govore ob krsti in za nagrobne govore, pevcem in mlaški godbi za žalostinke, vsem sosednim gasilskim četam za spremstvo, vsem darovalcem lepih vencev in ostalemu občinstvu za spremstvo dne 1. novembra 1945 od hiše žalosti v Draži vasi na domače pokopališče v Žičah.

Dražava vas - Žiče, dne 1. nov. 1945.

Žaluoja rodina

Ulčnikova